

Presă de partid — stegar al luptei pentru pace și socialism

Se implinesc astăzi șase ani de apariție legală a „Scânteii” noastre. Continuând tradiția de luptă făurită în focul celor 13 ani de apariție ilegală, în condițiile cruntei terori burghezo-moșierești, „Scânteia” a exprimat și apărut interesele vitale ale clasei muncitoare și ale tuturor celor ce muncesc la oraș și la sat. Decorarea ei cu Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I-a este o recunoaștere a meritelor deosebite ale organului central al Partidului nostru în lupta pentru apărarea Patriei și a poporului muncitor.

Titlul de mândrie al „Scânteii” constă în a fi credinciosul purtător de cuvânt al Partidului și a fi purtător în mase — chiar în cele mai grele condiții — cuvântul de luptă al Partidului Comunist. Neuitată în istoria Partidului nostru este pagina glorioasă pe care au scris-o redactorii, tipăritorii și răspânditorii mici dar combativi „Scânteii” ilegale, care și-au riscat libertatea și adeseori viața pentru a străpunge bezna societății burghezo-moșierești cu lumina cuvântului Partidului Comunist.

În noile condiții create prin instaurarea regimului de democrație populară — formă a dictaturii proletarietului — a presă de partid așa cum a arătat-o glorioasa presă bolșevică, are un însemnat rol în construirea socialismului. Aceasta cu atât mai mult cu cât munca noastră creatoare pasnică se desfășoară astăzi în condițiile când imperialismul american-englez a trecut la mârșava agresiune directă din Coreea și fac tot felul de încercări de a extinde agresiunea și de a arunca omenirea într-un nou și groaznic război mondial. Or, experiența istorică a demonstrat că a construi socialismul înseamnă a construi și a apăra pacea. Victoria construcției socialismului pe a șasea parte a lumii a făcut cel mai gigantic și neclintit bastion al păcii — Statul Sovietic.

Ideea aceasta a unității dintre lupta pentru pace și construirea socialismului trebuie să fie adânc sădită în mase de către presa de partid.

Este împedecă vechiul tip de ziar creat de capitalism nu presupune un asemenea sarcin.

Lenin ne-a învățat că Partidul trebuie să întreprindă „crearea unei presei a cărei activitate să nu conste în a distra și înșela masele cu picanterii și fleacuri politice, ci în a supune judecării maseilor tocmai problemele economice de toate zilele, înlesnind cunoașterea serioasă a lor”. Urmând această învățătură, Partidul nostru a pus ca o sarcină principală presei să devină o tribună a metodelor socialiste de gospodărire și de muncă în opera de construire a socialismului.

Cu cât interes și cu câtă voință de a le urma exemplul, urmăresc colectivele întreprinderilor noastre, organele sindicale, administrația și organizațiile de partid experiența colectivelor înaintate din Timișoara, ora-

șul Stalin, Cluj, care au pornit lupta pentru „Cel mai bogat cont de economii”! Cât de vitală pentru îndrumarea primilor pași ai noilor gospodării colective este cunoașterea experienței gospodărilor colective frunțate mai vechi, cum este cea de la Pechea-Galați care, călăuzindu-se după pda colhozurilor sovietice au pornit cu succes la rezolvarea problemelor de conducere și de organizare a muncii și a activității gospodărești! Putea exemplului, înăbușită sub capitalism, este un însemnat factor al progresului în orânduirea noastră socială.

Impărtășind întregii țări experiența colectivelor frunțate din întreprinderi și de la sate, supunând unei critici ascuțite, principale, colectivele codase, stagnarea, rutina și burocratismul, risipa, demascând totodată umețirile dușmanului de clasă — agenții ticăloși a afățătoților la război — presa de partid are de jucat un rol însemnat în opera de construire a socialismului la noi în țară.

Presă de partid a aplicat și aplică directivele C.C. al Partidului cu privire la o largă popularizare a experienței sovietice în toate domeniile vieții, dovedit practic că însușirea experienței sovietice este un factor hotărâtor de progres în țările de democrație populară.

Urmând exemplul presei bolșevice, presa noastră de partid are ca o preocupare de seamă dezvoltarea întrecerii socialiste — metoda metodelor în construirea socialismului. Sarcinile mari pe care le pune în fața noastră trecerea la mărșul plan de cinci ani cer din partea presei de partid noi eforturi în lupta pentru ridicarea la un nivel înalt a pregătirii tehnico-economice a clasei muncitoare, a organelor sindicale și de partid, ca și a cadrelor conducătoare din economie. Tot ce este nou și înaintat trebuie să găsească în presa de partid cel mai cald sprijin și cel mai neobosit răspânditor.

Izvorul forței presei de partid este legătura cu masele. Insușindu-și tot mai mult exemplul presei bolșevice, ziarele noastre își dezvoltă zi de zi rețeaua de corespondenți printre oamenii muncii dela oraș și de la sate. Numărul corespondenților „Scânteii” a crescut în ultimul timp dela 6.000 la 10.932. În cursul ultimului an (I.IX.1949 — I.IX.1950) „Scânteia” a primit dela corespondenți 51.477 scrisori! Ele informează asupra vieții noi din întreprinderi, instituții și dela sate și în același timp semnaleză cu curaj umețirile dușmanului de clasă ca și diferitele nereguli, abuzuri și acte de burocratism împotriva intereselor oamenilor muncii.

Cele două pagini de corespondențe publicate regulat de „Scânteia Satelor” au un puternic răsunet în rândurile țărănimii muncitoare. Continuând să-și strângă legăturile cu masele, „Scânteia Satelor” trebuie să devină în și mai mare măsură o tribună de luptă împotriva chiburimii și un îndrumător consecvent pentru țărănimea muncitoare în aplicarea politicii Partidului nostru de întărire a alianței (Continuare în pag. 2-a col. 1-2-3)

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Scânteia

ORGAN CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

* SERIA III ANUL XIX Nr. 1845

6 PAGINI 4 LEI

Duminică 24 Septembrie 1950

COMUNICAT

asupra vizitei la București a Delegației Guvernului Provisoriu al Republicii Democratice Germane

Intre 20 și 22 Septembrie 1950, au avut loc la București convorbiri între Guvernul Republicii Populare Române și Delegația Guvernului Provisoriu al Republicii Democratice Germane, condusă de Walter Ulbricht, Vice-președinte al Guvernului Provisoriu al Republicii Democratice Germane.

Din Delegație au făcut parte:

Georg Handke,	Ministru Comerțului Interior, Comerțului Exterior și A-provizionării;
Anton Ackermann,	Secretar de Stat al Afacerilor Externe;
Bruno Leuschner,	Secretar de Stat al Planificării;
Willy Rumpf,	Secretar de Stat al Finanțelor;
Greta Kuckhoff,	Conducătoarea Secției economico-politice din Ministerul Afacerilor Externe.

Convorbirile între Guvernul R. P. R. și Delegația Guvernamentală Germană au decurs în spiritul de prietenie și înțelegere reciprocă care animă ambele popoare în lupta pentru asigurarea și întărirea păcii.

Cele două Părți au elaborat o declarație comună și au încheiat un acord de colaborare culturală, un acord de colaborare tehnico-științifică și schimb de experiențe și un protocol asupra finanțării cheltuielilor necomerciale.

Cele două Părți au făcut schimb de informații asupra planurilor cincinale respective și au căzut de acord în principiu să se lărgească schimbul de mărfuri între cele două țări și să se încheie între ele un acord economic de lungă durată.

Declarația comună constată că lupta pentru apărarea păcii constituie sarcina principală a ambelor popoare, cele două Guverne fiind hotărâte să-și intensifice colaborarea între ele și cu toate popoarele iubitoare de pace, pentru a întări și mai mult puternicul front al păcii în

frunte cu Uniunea Sovietică și pentru a zădărnici planurile războinice ale statelor imperialiste cotropitoare și agresive.

Acordul de colaborare culturală prevede intensificarea relațiilor culturale între cele două țări și popularizarea reciprocă a realizărilor celor două popoare în domeniul artei, științei și învățământului. Acordul exprimă dorința celor două Guverne de a contribui și pe această cale la întărirea luptei pentru pace și democrație și la desvoltarea științei și culturii progresiste.

Acordul de colaborare tehnico-științifică prevede ajutor reciproc în vederea folosirii celor mai înaintate rezultate ale tehnicii și științei moderne.

Declarația comună a celor două Guverne a fost semnată de Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. R. dr. Petru Groza și de Vice-președintele Guvernului Provisoriu al Republicii Democratice Germane, Walter Ulbricht.

Acordul de colaborare tehnico-științifică a fost semnat din partea română de Ministrul Comerțului Exterior Al. Bărlădeanu și din partea germană de Secretarul de Stat Bruno Leuschner.

Protocolul privind finanțarea cheltuielilor necomerciale a fost semnat din partea română de Ministrul Comerțului Exterior Al. Bărlădeanu și din partea germană de Secretarul de Stat Willy Rumpf.

Acordul cultural a fost semnat din partea română de Ministrul Adjunct la Ministerul Afacerilor Externe Grigore Preoteasa și din partea germană de Secretarul de Stat Anton Ackermann.

În timpul sederii la București, oaspeții au participat la manifestări culturale și au vizitat uzine și instituții de cultură.

Delegația Guvernamentală Germană a depus o coroană la Monumentul Eroilor Sovietici.

Delegația Guvernamentală Germană părăsește Capitala astăzi, 23 Septembrie.

Declarația comună a Guvernului Republicii Populare Române și Guvernului Provisoriu al Republicii Democratice Germane

Guvernul Republicii Populare Române și Guvernul Provisoriu al Republicii Democratice Germane, considerând că asigurarea și dezvoltarea bunăstării poporului român și ale poporului german pe calea democrației și progresului sunt legate de realizarea și menținerea unei păcii trainice, declară că vor depune toate eforturile pentru intensificarea colaborării între ele și cu toate popoarele iubitoare de pace, pentru a întări și mai mult puternicul front al păcii în frunte cu Uniunea Sovietică și pentru a zădărnici planurile războinice ale statelor imperialiste cotropitoare și agresive.

România și teritoriul Republicii Democratice Germane au fost eliberate de către glorioasa Armată Sovietică. Popoarele române și germane cunosc suferințele și nenorocirile aduse altor popoare și lor înșile de războaiele de cotropire deslănțuite de fascism și prețuesc în mod deosebit politica de prietenie și colaborare cu Uniunea Sovietică și cu toate celelalte popoare iubitoare de pace. Dată de Uniunea Sovietică celor două popoare și datorită eforturilor popoarelor române și germane, Republica Populară Română și Republica Democrată Germană au pornit pe drumul unei continue propășiri politice, economice, sociale și culturale.

Datorită acestui ajutor poporul român și-a luat soarta în propriile sale mâini și, instaurând un regim de democrație populară, a trecut cu succes la clădirea socialismului, iar poporul german, care a dobândit prin crearea Republicii Democratice Germane o temelie de stat trainică, își desfășoară lupta pentru o Germanie unită, iubitoare de pace, democratică și independentă.

Guvernul Republicii Populare Române și Guvernul Provisoriu al Republicii Democratice Germane își proclamă hotărârea de a duce o politică fermă de apărare a păcii, independenței, libertății și culturii popoarelor române și germane împotriva politicii puterilor imperialiste de intervenție în treburile interne ale altor state, de subminare

a suveranității naționale a popoarelor, de desmembrare a Germaniei și de transformare a Germaniei de Vest într-o bază de agresiune pentru provocarea unui nou război mondial.

Cele două Guverne consideră că lupta pentru realizarea unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace, ducând o politică de colaborare prietenească cu Uniunea Sovietică și cu celelalte popoare iubitoare de pace, este de un interes vital pentru pacea și securitatea popoarelor lor ca și a celorlalte popoare din Europa. Cele două Guverne, considerând lupta pentru apărarea păcii ca sarcină principală a ambelor popoare, exprimă voința lor neclintită de a duce cu hotărâre lupta împotriva dușmanilor păcii și pentru interzicerea oricărei agresiuni, oriunde s'ar produce.

Guvernul Republicii Populare Române și Guvernul Provisoriu al Republicii Democratice Germane exprimă voința celor două popoare de a întări relațiile lor de prietenie și colaborare. Ele convin că, pe baza principiului egalității între popoare și a recunoașterii intereselor reciproce, să încheie acorduri economice, financiare, culturale și tehnico-științifice, convinsă fiind că astfel contribuie la întărirea lagărului păcii, al cărui bastion este invincibilă Uniunea Sovietică, și la propășirea materială și culturală a popoarelor lor.

În numele Guvernului Republicii Populare Române: **Dr. Petru Groza**

În numele Guvernului Provisoriu al Republicii Democratice Germane: **W. Ulbricht**

București, 22 Septembrie 1950

In pag. III-a
Cuvântările rostite de dr. Petru Groza și Walter Ulbricht

6 ani
dela apariția legală
a „Scânteii”

Popoarele român și maghiar luptă înfrățite pentru pace și socialism

Cu începere de astăzi se desfășoară în țara noastră săptămâna prieteniei româno-maghiare, o nouă manifestare a voinței hotărâte a popoarelor române și maghiare de a întări necontenit relațiile frățesti de colaborare în toate domeniile, pentru izbândă luptei comune sub steagul păcii și socialismului.

Poporul român grează din toată inima bun sosir reprezentanților Republicii Populare Ungare, care sunt cu acest prilej oaspeți ai țării noastre.

Trănică prietenie de astăzi între poporul muncitor român și poporul muncitor ungar are luminoase tradiții în luptele jăbăgiri române și ungare împotriva exploataților și asupritorilor comuni, la Bobalna în 1437, în răscoala lui Doja, a lui Horia, Cloșca și Crișan, în lupta pentru idealul democratic comun și pentru prietenia între cele două popoare, pe care au dus-o la 1848 Petofi și Bălcescu.

Muncitorii din țara noastră și din Ungaria, conduși de către Partidele lor marxist-leniniste au luptat în condițiile cele mai grele, în ilegalitate, sub teroarea regimurilor reacționare, împotriva exploataților capitaliste și a asuprii imperialiste, împotriva războiului antisovietic, împotriva claselor exploatare din România și Ungaria care stărneau și atâtau ura sovina, încercând fără încetare să învrăjbească popoarele noastre, pentru a le stăpâni mai lesne și a le robi pe deplin imperialismului hiberist.

O nouă viață a început în țara noastră ca și în Ungaria, în urma eliberării de sub jugul fascist de către glorioasa și invincibilă armată a Țării Socialismului. Poporul muncitor din țara noastră este fericit de a fi contribuit, alături de Armata Sovietică, la eliberarea Ungariei, cimentând astfel prin jertfele comune frăția de luptă pentru libertate, între poporul ungar și poporul român.

Astăzi relațiile între cele două popoare au căpătat un conținut nou, socialist. Ele se dezvoltă pe fundamentul solid al internaționalismului proletar care călăuzeste în mod consecvent politica regimului de democrație populară — formă a dictaturii proletariatului — instaurat în ambele țări. Trăsătura fundamentală a relațiilor frățesti între Ungaria și România este caldă prietenie a popoarelor noastre cu marea Țară a Socialismului victorios, Uniunea Sovietică nu numai că ne-a eliberat, dar ne și da un ajutor neînecat, multilateral și hotărâtor pentru a întări independența României și Ungariei, pentru a înalța în ele cât mai grabnic construcția minunată a socialismului, viața nouă, îmbelsugată și fecundă a oamenilor muncii. În rândurile maseilor largi populare din țările noastre arde ca o flăcără veșnică, dragostea neclintită și recunoștința sinceră pentru Uniunea Sovietică și pentru marele ei conducător, tovarășul Stalin.

Călăuzindu-se în permanență de măretele principii staliniste ale frăției și egalității între popoare, Partidele clasei muncitoare și guvernele ambelor țări recunosc și garantează egalitatea completă în drepturi naționalităților conlocuitoare. În R.P.R. populația ungară se bucură pe deplin de toate drepturile, participând la conducerea țării, la viața politică, economică și culturală, contribuind cu entuziasm la construirea socialismului. În țara noastră sunt astăzi peste 300 grădinițe, 2000 școli elementare, peste 300 școli medii și școli medii tehnice, 2 universități cu limba de predare ungară. Există teatre și opere de stat maghiare și apar numeroase zăre și cărți în limba ungară. Această politică de promovare a R.P. Ungară, vecină și prietene, față de naționalitățile conlocuitoare.

Între țările noastre s'au (Continuare în pag. 6-a col. 6-7-8)

Sosirea delegației maghiare care participă la manifestările din cadrul Săptămânii Prieteniei Româno-Maghiare

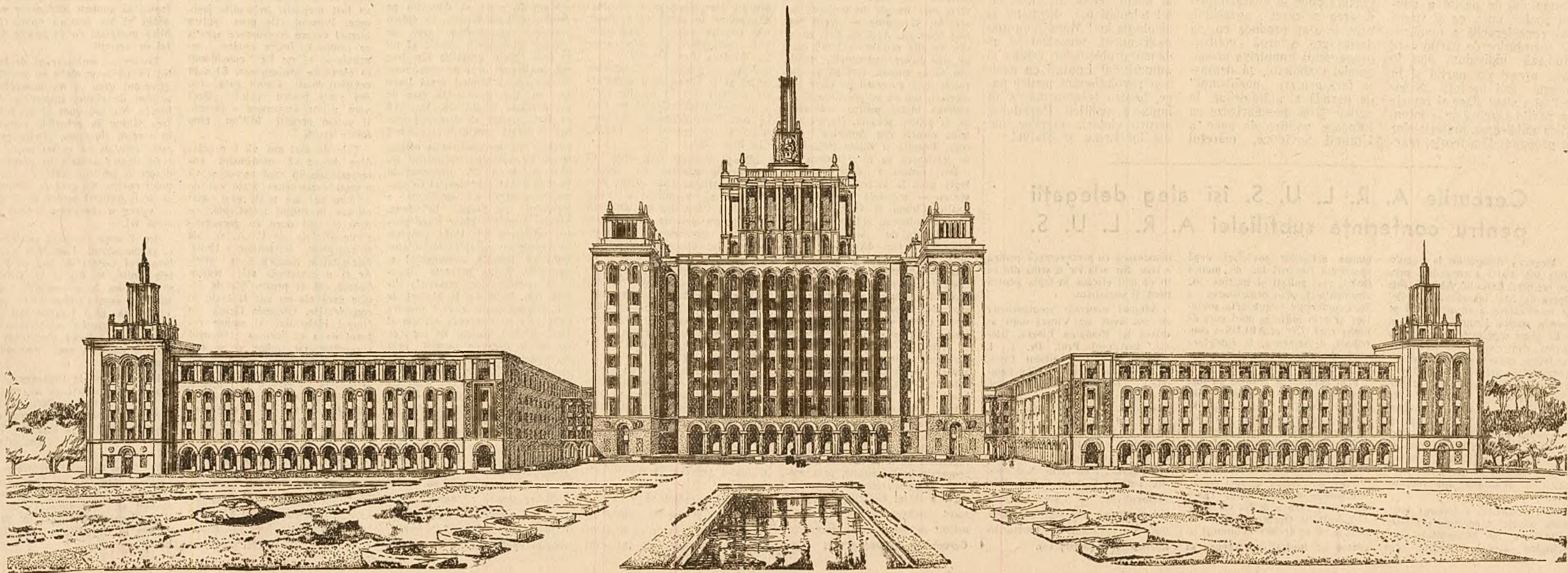
Vineri dimineață a sosit în Capitală delegația maghiară care va participa la manifestările din cadrul Săptămânii Prieteniei Româno-Maghiare. Delegația este compusă din: Joboru Magda, șefa delegației, secretar de Stat la Ministerul Invățământului Public, Kiss Arpad, ministrul Industriei ușoare, membru al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Alexils Gyorgy, secretar general al Academiei de Științe Ungare, Szekely Mihaly, solist la Opera de Stat, laureat al premiului Kosuth, Zathureczky Ede, violonist, director al Conservatorului din R.P. Ungară, Hajdu Istvan, pianist.

zoni: tov. A. Bunaciu, președintele Comisiei Controlului de Stat, membru supleant al C.C. al P.M.R., Eduard Mezinescu, președintele Comitetului pentru Arta de pe lângă Consiliul de Miniștri, Al. Sencovici, ministrul Industriei Ușoare, Al. Buican, ministrul adjunct la Ministerul Invățământului Public, Ștefan Cioabă, consilier ministerial la Ministerul Afacerilor Externe, Natalia Scurtu, vicepreședinte al Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Se afla deasemenea de față, I. van Kalló, ministrul R. P. Ungare la București.

Numerose delegații ale oas- (Continuare în pag. 3-a, col. 7-8)

Așa va arăta „Casa Scânteii”

Presă de partid — stegar al luptei pentru pace și socialism

(Urmare din pag. 1-a) clasei muncitoare cu țărâna muncitoare.

„Scanteia” — ajută de „Șcantaia Satelor” — trebuie să fie o călăuză sigură în lupta pentru lucrarea științifică a pământului, pentru aplicarea metodelor agro-technice sovietice în scopul obținerii unei recolte mai bogate. Presă de partid să ajute la creșterea conștiinței cetățenești a țărânului sărac și mijlocas, fiind purtător de cuvânt al Partidului pentru unirea liberă și de bunăvoie a țărănilor muncitori în gospodăriile agricole colective. Scrierile corespondenților sătești constituie unul din cele mai minunate aspecte ale trezirii conștiinței maseelor, pe care o săvârșește revoluția noastră. Partidul nostru consideră ca o barbarie și cere să fie înfrântă cu cea mai mare hotărâre, ca un act dușmănos, orice încercare de a persecuta pe corespondenții sau de a exercita presiuni administrative asupra lor în scopul de a-i intimida.

Presă de partid trebuie să manifeste o grije deosebită pentru ridicarea nivelului de viață și cultură al maseelor, pentru dobândirea unor condiții mai bune de muncă, luptând pentru bunăstarea și fericirea celor ce muncesc la oraș și în sate. Fără desfășurarea largă a criticii și autocriticii, ziarul comunist nu-și poate îndeplini sarcinile de luptă. Presă de partid, îndreptându-și focul necruțitor împotriva dușmanului, trebuie totodată să critice și mai ascutit decât până acum manifestările de burocratism, de nepăsare, de lipsă de grijă față de avutul obștesc, ce se manifestă în aparatul de stat și de partid, ca și în viața obștească.

Partidul nostru și-a largit sfera de activitate. A crescut rolul conducător și de avangardă al organizațiilor de partid în viața economică, socială, culturală, artistică. În prezent are loc o largă reorganizare a organelor și aparatului de partid pe baza raționării teritoriului țării noastre. Rubrica „Viața de Partid” și „Scanteii” și a întregii prese de partid are ca o sarcină de cămine să oglindească și mai sistematic — după un plan bine întocmit — bogata și multilaterală activitate a Partidului, să organizeze schimburi de experiență în domeniul vieții de partid, să popularizeze și să extindă experiența cea mai înaintată a organizațiilor noastre de partid. Presă poate și trebuie să dea un ajutor considerabil organizațiilor de partid, împărțându-le sistematic urmasa experiență de muncă politico-organizatorică și propagandistică a Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice.

Presă de partid luptă cu hotărâre împotriva putredii ideologice burgheze, pentru victoria mărețelor idei ale comunismului. A face masele de muncitori și țărâni muncitori să înțeleagă sensul adânc al transformărilor revoluționare din țara noastră și al evenimentelor ce se petrec pe arena mondială, să înțeleagă nu numai cum și încotro merg clasele în prezent, dar și cum și încotro trebuie să meargă ele în viitorul apropiat, a face educația marxist-leninistă a cadrelor de partid — iată o îndatorire de seamă a presei comuniste. În același timp, creșterea cerințelor ideologice ale cadrelor noastre de partid și de stat, introducerea în sistemul învățământului de partid a anului școlar unic, ca și sporirea membrilor de partid care studiază individual pun în fața presei de partid și în primul rând în fața „Scanteii” și a altor ziare și reviste de partid sarcina de a intensifica publicarea materialelor de propagandă a teoriei mar-

xist-leniniste și de a răspândi cu și mai mare însuflire atotbiruitoră ideile ale lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Ca purtător de cuvânt al Partidului, presa noastră a luptat pentru triumful ideologiei frăției între popoare în țara noastră; ea luptă pentru înrădăcinarea în mase a dragostei și prieteniei pentru marea Uniune Sovietică și pentru popoarele frățiești din republicile populare Bulgaria, Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, Albania, pentru biruirul poporului chinez, pentru eroicul popor coreean ca și pentru neînfricată luptă a proletariatului revoluționar din lumea capitalistă. Ridicând tot mai sus marea steag al internaționalismului proletar, presa de partid trebuie să demonteze și să combată cu și mai multă ardoare și întransigență ideologia vrăjmașiei între popoare, naționalismul burghez, demagogia sub toate aspectele mârșavele unelții împotriva păcii ale odioasei bande de șovinisti fasciști, de spioni și de asasini, Tito-Rankovici, slugă plătită a imperialismului american.

În același timp presa noastră comunistă trebuie să educe pe oamenii muncii în spiritul patriotismului înălțat, al dragostei nemărginite pentru Republica Populară Română. Ea trebuie să popularizeze pe muncitorii și țărăni înaintați, care, prin faptele lor eroice pe câmpul de luptă pentru construirea socialismului, dau un răspuns hotărât alțătorilor la război ai americano-englizi dușmani ai suveranității și independenței Patriei. „Scanteia” și întreaga presă de partid nu datorită de a îndeplini cu cămine această directivă a Comitetului Central al Partidului și a tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej:

„Sarcina Partidului nostru este de a înrădăcina tot mai adânc în rândurile oamenilor muncii și ale tinerei generații un profund sentiment patriotic, făcând ca el să devină un izvor de fapte mărețe, de eroism în muncă și în lupta împotriva dușmanilor Republicii Populare Române” (Gh. Gheorghiu-Dej).

Cu o deosebită țărâre se pune astăzi în fața presei comuniste sarcina de a pune în centrul activității ei lupta pentru pace. Lagărul imperialiștilor ațătători la un nou război rezervă în planurile sale un rol imens presei burgheze, presei social-democrate și fascistitoiste care au mârșava misiune de a desvolta spiritul agresivității, al urii între popoare, al urii împotriva vieții și a omului. Această presă coruptă întreține prin ziare o psihoză de război, ducând sistematic o campanie de minciuni și calomnii împotriva U.R.S.S., a țărănilor de democrație populară și a întregii mișcări mondiale a partizanilor păcii.

Sarcina de onoare a presei comuniste este de a da o ripostă nimicitoare propagandei războiului. Luptând pentru lărgirea bazei de masă a mișcării partizanilor păcii, făcând să răsună în paginile ei vocea mănoasă a poporului împotriva agresiunii imperialiste din Coreea și a barbariilor americano-fasciștilor săvârșite pe pământul înnoșit de sânge al Coreei, împotriva armei atomice și a tuturor armelor de ucideră în masă, presa de partid trebuie să ceară împiedicarea oricărei agresiuni, oriunde s-ar produce ea, să desăvâșească o largă propagandă împotriva propagandei războiului, să demonteze fără cruțare „pacifismul” de paradă al ațătătorilor de război și să popularizeze cu înțocare politica de pace a Uniunii Sovietice, mărețul

program de pace expus de tovarășul Vișinski la O.N.U., giganticele construcții pe care oamenii sovietici le ridică un nemaipeinit avânt — semn al dorinței lor de pace și al încrederii lor în triumful forțelor păcii. Presă comunistă trebuie să joace un rol tot mai activ în desvoltarea mișcării de luptă pentru pace din R.P.R., în creșterea activității și combativității ei, în educarea revoluționară față de agenții imperialismului și al mârșavei clici fascistitoiste.

Rezultatele dobândite până acum de presa noastră de partid au avut și până acum la bază însușirea perseverență a experienței minunate presei sovietice, în frunte cu „Pravda”. Dar în fața sarcinilor crescânde pe care le pune în fața noastră desfășurarea luptei de clasă pe plan intern și ascuțirea contradicțiilor pe plan internațional, este necesar ca presa de partid să se călăuzească într-un ritm și mai viu de bogată experiență a presei bolșevice, în ceea ce privește atât conținutul, cât și în ce privește ridicarea nivelului ei publicistic, aspectul grafic și organizarea internă a redacțiilor.

Trăsătura esențială a presei comuniste este spiritul de partid. Presă de partid s-a desvolta și s-a călăuzit în lupta împotriva dușmanului și a ideologiei vrăjmașe. Principiul spiritului de partid revoluționar își găsește expresia în primul rând în conducerea de partid a presei și în subordonarea redacțiilor ziarelor față de organele de partid respective. Conducerea partinică constituie cheiașia îndeplinirii cu succes a înaltei misiuni a ziarului comunist.

Noile comitete regionale și raionale de partid au datorită să asigure o justă conducere politică a organelor de presă, îndrumându-le și controlându-le în mod sistematic pentru a ajuta redacțiile să se achite cu succes de sarcini.

Presă de partid cunoaște în țara noastră o înflorire fără precedent. Ea este răspândită în tiraje care depășesc cu mult un milion de exemplare zilnic. În numeroase orașe ale țării apar astăzi ziare, în marile uzine apar gazele de întreprinderi tipărite, iar numărul gazetelor de perete și de stradă trece de zece milioane. Aceasta exprimă autentică libertate a presei din țara noastră, spre deosebire de fărâmișă „libertate” a presei burgheze — sclavă a sacului cu bani. Numai „Scanteia” a depășit tirajul de 700.000 exemplare zilnic, de vreo trei ori cât avea cel mai răspândit ziar burghez.

Din păcate, difuzarea presei suferă încă de multe neajunsuri. Toate organismele de partid și de stat care concurează la difuzarea presei trebuie să realizeze o cotitură radicală în această direcție, îmbunătățind răspândirea presei.

Construirea combinatului „Casa Scanteii” — marele centru al culturii socialiste în fața de beton se înalță de pe acum pe șanțier — va da posibilitate unei enorme creșteri a tirajului ziarului nostru, a cărilor și a tuturor tipăriturilor răspânditoare de cultură și progres. Priviți macheta acestui combinat: are grația ca o adevărată construcție socialistă!

Comuniștii care activați în presa de partid! Fiți stegari ai ideilor celor mai înaintate! Sdrobiți pe dușmanul ideologia lui I Maniș și cu mult curaj, mergând în rândurile revoluționare pentru pace, pentru transformarea în faptă a politicii Partidului, pentru victoria marilor idei ale lui Lenin și Stalin!

TELEGRAMME EXTERNE

Declarația Biroului Politic al Partidului Socialist Unit din Germania

BERLIN, 22 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul NEUES DEUTSCHLAND publică declarația Biroului Politic al Partidului Socialist Unit din Germania în legătură cu comunicatul conferinței dela New York a miniștrilor de afaceri externe ai Statelor Unite, Angliei și Franței. În declarație se spune:

Fără să consulte poporul german, miniștrii de afaceri externe ai puterilor imperialiste — Statele Unite, Marea Britanie și Franța — au luat la New York hotărâri importante privitoare la Germania Occidentală. Sensul fundamental al acestor hotărâri constă în aceea că în loc să-și retragă trupele de ocupație din Germania Occidentală și din sectoarele occidentale ale Berlinului, ei vor să sporească efectiv în acest „guvern” o unsăltă docilă a lor, ce poate fi folosită împotriva poporului german.

Cei trei miniștrii de afaceri externe ai puterilor imperialiste au hotărât la New York următoarele:

1. Să lipsească poporul german de dreptul la unitate democratică și să desăvâșească scindarea Germaniei.
2. Pentru a camufla aceste intenții, ei pălăvrăgesc despre preluarea preocupare de a satisfice aspirațiile poporului german privind „unificarea Germaniei”. Ei nu pomenesesc totuși niciun cuvânt despre garanția de drept internațional oferită acestei unificări pe baza democrației, așa precum s'a prevăzut în acordul dela Potsdam.
3. Să sprijine și în viitor guvernul marionetă al lui Adenauer, „guvern” al junkerilor, monobolșevist și spionistilor nazismului — creat de imperialismul anglo-american — întrucât, ei văd pe drept cuvânt în acest „guvern” o unsăltă docilă a lor, ce poate fi folosită împotriva poporului german.
4. Să împiedice și în viitor încheierea tratatului de pace cu ințelegerea Germaniei, garantat de acordul dela Potsdam. Ei declară că sunt gata să pună capăt stării de război cu Germania”, dar nu iau nicio măsură pentru a retrage armatele lor de ocupație. Și totuși

5. Să impună poporului german rolul de sclavi care să fie puși să scoată castanele din foc pentru imperialismul american.
6. Să pună la rașină și în viitor menținerea termen nelimitat la baza statutului colonialist dela Bonn. Pentru a camufla intențiile lor, ei declară că sunt gata să modifice statutul de ocupație păstrând în același timp baza juridică a ocupației.
7. Să pună industria din Ger-

mania Occidentală în slujba preațătorilor de război și să împiedice construirea Industriei de pace din Germania. În acest scop, ei au hotărât extinderea producției de oțel în Germania Occidentală „pentru ca să contribuie la usurarea eforturilor Occidentului în ce privește operarea”. Totodată ei caracterizează aceste măsuri în mod cu totul ridicul, drept o usurare pentru economia germană.

Toți adevărații patrioți germani trebuie să se ridice împotriva acestei politici și să apere revendicările Frontului Național al Germaniei. De moarte: încheierea tratatului de pace cu ințelegerea Germaniei; retragerea tuturor trupelor de ocupație din Germania; restabilirea unității Germaniei pe baze democratice, conform prevederilor acordului dela Potsdam; restabilirea unității democratice a capitalei Germaniei — Berlin; efectuarea de alegeri libere, fără amestecul trupelor de ocupație; construirea și desvoltarea rapidă a economiei Germaniei pașnice ca bază pentru cucerirea unei vieți mai bune.

Reprezentantul Comisiei Sovietice de Control din Berlin a cerut comandanților sectoarelor occidentale să abroge măsurile brutale luate împotriva partizanilor păcii

BERLIN, 22 (Agerpres). — În comunicatele din ziua de 21 Septembrie ale Institutului Comandament al Armatei Populare a R. P. D. Coreene se arată: „În regiunea Masan, unitățile Armatei Populare, respingând contraatacurile trupelor americane, două lupte înversurate provocând înamicului pierderi grele. În luptele grele care s'au dat în ultimele zile în această regiune, înamicul a pierdut 2.000 soldați și oțetiri, morți și răniți.”

Unitățile Armatei Populare au capturat următoarele trofee: 8 tancuri; 20 tunuri de 105 mm; 16 tunuri de 81 mm; 25 tunuri de 60 mm; 8 tunuri antiaeriene; 5 tunuri automate; 70 mitraliere grele; 80 mitraliere ușoare; 22 mitraliere antiaeriene; 200 autovehicule, precum și alt armament și echipament de război.

Pe celelalte fronturi, unitățile Armatei Populare, respingând contraatacurile înamicului, continuă să ducă lupte înversurate. La Sud-Vest de Taegu (Taiku), unitățile Armatei Populare, respingând numeroase contraatacuri ale trupelor americane și ale lui Li Săn Man, au provocat înamicului pierderi grele.

Unitățile Armatei Populare au luat prizonieri peste 50 soldați și oțetiri. Au fost capturate următoarele trofee: 15 tancuri; 15 tunuri de 81 mm; 10 tunuri rachetă; 5 tunuri antiaer; 40 mitraliere grele; 50 mitraliere ușoare. În aceste lupte, unitățile Armatei Populare au doborât 4 avioane americane.

În regiunea Yngion (Cemulpo), unitățile Armatei Populare continuă să ducă lupte crâncene defensive împotriva unităților americane debarcate.

Evenimentele din Coreea

PHENIAN, 22 (Agerpres). — TASS transmite: În comunicatele din ziua de 21 Septembrie ale Institutului Comandament al Armatei Populare a R. P. D. Coreene se arată: „În regiunea Masan, unitățile Armatei Populare, respingând contraatacurile trupelor americane, două lupte înversurate provocând înamicului pierderi grele. În luptele grele care s'au dat în ultimele zile în această regiune, înamicul a pierdut 2.000 soldați și oțetiri, morți și răniți.”

Unitățile Armatei Populare au capturat următoarele trofee: 8 tancuri; 20 tunuri de 105 mm; 16 tunuri de 81 mm; 25 tunuri de 60 mm; 8 tunuri antiaeriene; 5 tunuri automate; 70 mitraliere grele; 80 mitraliere ușoare; 22 mitraliere antiaeriene; 200 autovehicule, precum și alt armament și echipament de război.

Pe celelalte fronturi, unitățile Armatei Populare, respingând contraatacurile înamicului, continuă să ducă lupte înversurate. La Sud-Vest de Taegu (Taiku), unitățile Armatei Populare, respingând numeroase contraatacuri ale trupelor americane și ale lui Li Săn Man, au provocat înamicului pierderi grele.

Unitățile Armatei Populare au luat prizonieri peste 50 soldați și oțetiri. Au fost capturate următoarele trofee: 15 tancuri; 15 tunuri de 81 mm; 10 tunuri rachetă; 5 tunuri antiaer; 40 mitraliere grele; 50 mitraliere ușoare. În aceste lupte, unitățile Armatei Populare au doborât 4 avioane americane.

În regiunea Yngion (Cemulpo), unitățile Armatei Populare continuă să ducă lupte crâncene defensive împotriva unităților americane debarcate.

Sdrobitoare documente desvăluate cum au pregătit agresiunea în Coreea imperialiștii americani și banda lui Li Săn Man

PHENIAN, 22 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul NODON SINMUN a început publicarea documentelor descoperite în arhiva guvernului marionetă din Coreea de Sud. Aceste documente scot la iveală pregătirile guvernului marionetă al Coreei de Sud în vederea atacului armat împotriva Republicii Populare Democratice Coreene, cu sprijinul activ al cercurilor conducătoare ale Statelor Unite.

La 19 Septembrie, ziarul NODON SINMUN a publicat scrierile lui Li Săn Man, consilierul lui Li Săn Man pentru chestiunile de politică externă, adresată lui Li Săn Man la 3 Decembrie 1948:

„Președintele Republicii Coreene, Li Săn Man, Cancelaria prezidențială, Keng Mu De, Seul, Coreea. Scumpo președinte, am primit azi dimineață radiograma Dvs. și vă mulțumesc prin prezenta că mi-ați acordat timp pentru vindicarea rănilor, amândând până la începutul primăverii venirea mea ca să vă pot servi pe Dvs. și țara mea.”

În ce privește chestiunile internaționale și lupta împotriva pericolului comunist care amenință China și Coreea, îmi voi permite să repet ceea ce am scris mai înainte în legătură cu aceasta, și anume — sorșii au fost aruncați. Asia de Est, ca și oricare altă regiune a lumii care se află direct amenințată, trebuie să se supună fără să se împotrivescă cuceririi de către comuniști, sau să se pregătească în vederea luptei pentru existența sa, și pentru aceasta, fiecare patriot cinstit din America, Coreea, Japonia și China trebuie să se jertfească pe el și marea sa.

Dar, pentru a duce această luptă până la victorie, forțele apărării — armatele Americii, Japoniei, Chinei și Coreei — trebuie să-și coordoneze acțiunile și să fie dirijate de un comandant suprem în trei direcții și anume: Japoniei trebuie să înainteză delungul versanților de Nord-Est și să treacă prin Vladivostok; armatele coreene și americană, după eliberarea teritoriului nostru din Nord, trebuie să treacă prin peninsula Liaoting și să ajungă la Harbin; armata naționalistă chineză reînscăcută trebuie să reunească teritoriile pierdute de China, inclusiv provincia Liaoting.

După sfârșitul victorios al războiului, armatele coreene și americane vor trebui să ocupe Manciuria până ce chestiunile necesitate de eliberare vor fi fost acoperite în întregime, prin desvoltarea resurselor din această parte a Asiei răsăritene cu ajutorul capitalurilor reunite și a mării de lucru din Manciuria, Coreea, și America, și până

când în acele regiuni vor fi stabilite în mod definitiv democrațiile și pacea. În fața următoare a transformării — Extremului Orient, Japoniei trebuie să i se asigure o influență preponderantă, acordându-i-se Vladivostokul și o parte din Siberia, dar în niciun caz Coreea sau Manciuria, din simplul motiv că dacă Japoniei i se va permite din nou să devină o națiune imperialistă, spiritul ei revanșard va renaște, va aprinde inimile și sufletele japonezilor și va căuta să se scuture de captivitatea înfostătoare... și va încerca din nou să subjuge lumea. Singurul mijloc de a nu îngădui ca acest pericol să devină un pericol real este ca Coreea și China să devină tot atât de puternice ca și Japonia, astfel încât ele să constituie o frână și o contrabalansare reciprocă, astfel ca în caz de atac din partea Rusiei, toate cele trei țări, în colaborare cu America, să poată crea un front unitic. Este incontestabil că Dvs. aveți un plan mai bun cu privire la viitoarea soartă a Asiei, decât planul pe care l-am expus, dar eu îmi expun din nou acest punct de vedere pentru ca persoana mea și eu conducătorul suprem al celor 30 milioane de coreeni să devină obiectul atacurilor și hățjocurilor dușmanilor în cazul când planurile noastre vor fi desvăluite sau interceptate de către aceștia. Al Dvs. Pen Ku Est”.

Ziarul a publicat de asemenea textul și o fotografie a următoarelor scrisori din 10 Aprilie 1949, a „președintelui” Coreei de Sud, Li Săn Man, adresate reprezentantului său special în U.S.A., Cio Bion Ok:

„Dragă doctore Cio, cred că radiograma dumitale cu privire la oportunitatea unei cereri de deschișe de ajutor militar a venit tocmai la timp. Eu nu am vrut să acționez deschis în această chestiune, temându-mă că această acțiune ar putea duce la măsuri de vedere cu excepția unuia singur: ne lipsește armamentul și municiile. În ce privește izgonirea comunistilor, populația civilă din Nord va fi alături de noi. Simpatizii caștii noastre sunt gata să efectueze aceasta și fără ajutorul nostru. Ei cer ca noi să le dăm un semnal prin radio sau printr'un alt mod secret și să stabilim ziua și ora. Ei cer ca noi să facem acest lucru, dar noi insistăm ca ei să mă aștepte din simplul motiv că noi avem suficient armament și munici. Pentru a înainta spre Nord, pentru a ne uni cu armata credincioasă nouă, care se află acolo, și pentru a muta cortina de fier dela paralela 38 pe fluviul Yalu, și pentru a apăra acolo frontiera, trebuie să dispunem de forțe armate suficiente. Pentru această operațiune ne sunt neces-

sare două vase de război cu o capacitate de 8.000 tone fiecare, prevăzute cu tunuri grele în vederea apărării fluviului Yalu și Tumin. Avem nevoie de vase rapide de patrulare pentru apărarea coastei împotriva mișcării comuniste clandestine. Avem nevoie de 200.000 soldați instruiți și organizați pentru apărarea frontierei de Nord. Avem nevoie de avioane și de tunuri antiaeriene. Avem nevoie de toate acestea chiar acum. Unii americani sunt îngrijorați de lipsa de oameni pregătiți din punct de vedere tehnic, dar ei nu știu că noi avem 10 sau 12 aviatori care au fost cei mai buni aviatori ai Japoniei. Trei dintre aceștia au fost considerați ca cei mai buni piloți din întregul Orient Îndepărtat. Noi avem căpitani care pot să conducă vasele noastre comerciale. Putem într'un timp scurt să recrutăm pentru armata noastră 200.000 oameni. Avem câteva sute de mii de soldați, contingente vechi, care au fost chemați sub armă în timpul războiului. Ei sunt veterani de război, japonezi li trimiteau în primele linii ale frontului și mulți dintre camarazii lor au fost omorâți în insulele Oceanului Pacific. Avem o mare armată din Manciuria. Majoritatea ofițerilor au fost pregătiți în școlile japoneze. Poporul știe pe puține lucruri despre et deoacece aceștia se comportă foarte modest, temându-se să nu fie considerați ca elemente projaponeze. Ei sunt cetățeni loiali și sunt gata să-și dea viața pentru patrie. Dacă vom primi armament suficient, li putem pregăti într'un timp foarte scurt.

Cele de mai sus vă vor arăta de ce doresc să continuăm corespondența în mod secret și vă propun deosebitele acele căi de acțiune pe care le-ați găsi mai eficiente în cadrul tratativelor pe care le veți duce cu personalitățile oficiale ale U.S.A. și ale Organizației Națiunilor Unite. Necesitățile noastre sunt mari. Ar fi o catastrofă atât pentru Coreea cât și pentru Statele Unite dacă ele nu vor fi luate în considerare. Greșala făcută în timpul războiului, și anume refuzul de a se furniza armament coreenilor, nu trebuie să se mai repete. Voi aștepta dela Dvs. un raport confidențial cu privire la așteptările pe care o veți întâlni la personalitățile oficiale, dar noi vom depune toate eforturile pentru a vă ajuta de acil prin toate mijloacele posibile. Al Dvs. noastră, Sincer, Li Săn Man”.

Ziarul a publicat o fotografie a ultimii părți a acestor scrisori scrise în limba engleză. Ziarul a publicat de asemenea scrisoarea primă de Li Săn Man la 12 Octombrie 1949 din partea reprezentantului special coreean

în Statele Unite, Cio Bion Ok. Iată textul scrisorii: „Dragă Domnule Președinte, La Adunarea Generală a O.N.U. dela Lake Success se deslășară desabateri furtunoase care au drept obiect chestiuni importante ca problema greacă, chestiunea coloniilor italiene, chestiunea drepturilor omului și libertăților religioase, problema chineză, chestiunea controliului asupra energiei atomice.

Rezoluția în chestiunea coreeană adoptată de Comitetul Politic special va fi aprobată fără îndoială de Adunarea Generală cu o covârșitoare majoritate de voturi.

Am citit cu deosebită atenție și interes scrisoarea dvs., trimisă dr-ului Oliver (profesor american care îndeplinește misiuni secrete date de clica lui Li Săn Man în Statele Unite, N. R.) în chestiunea anulării, sau mai concret, în chidării regimului din Coreea de Nord. Propunerea pe care o expuneți în această scrisoare reprezintă singura cale logică și actuală de realizare, în condițiile existente, a unificării dorite de noi. Totuși, hând în considerare șoli factori, sunt înclinat să cred că momentul realizării unui asemenea plan nu a sosit încă. Mă îndoișez înaintea de toate de faptul că entem într'adevăr pregătiți și mii de cămine publică mondială nu va aproba astfel de acțiuni.

Curcurele A. R. L. U. S. își aleg delegații pentru conferința subfilialei A. R. L. U. S.

Alegerea delegaților la conferința subfilialei constituit pentru membrii Cercului ARLUS dela Opera de Stat un minunat prilej de manifestare a recunoștinței pe care o poartă Uniunii Sovietice. El și-a exprimat bucuria de a invita din experiența artiștilor sovietici, experiența pe care le-a împărtășit-o maestrul de balet Ivan Vasilevici Kurliov, dela Teatrul „Stanislavski și Dancenko” din Moscova, și pictorul scenograf Pissarev. Și toți își amintesc și utilizează învățămintele maestrului de balet Seda Vasileva-Sircizian dela Opera din Eravan, care a muncit alături de el la monlarea baletului „Fântâna din Bacchi serai”.

munca artiștilor sovietici, după specificul fiecărui loc de muncă (balet, cor, solisti și muzică instrumentală), prin organizarea a două conferințe despre arta sovietică și prin înțelegerea unui curs de limba rusă. Cercul ARLUS a contribuit, deosebite, la culegerea și traducerea materialelor sovietice.

Prin entuziasme aplauze au fost aleși ca delegați la conferința subfilialei tovarășii: Dora Massini, solistă, Eduard Kahane, director, rol Contabilității, Elefterados Euzenlo, muncitor. Cătoj Tudor, muncitor, Maria Smejina, solistă, și Pavlov Alexandru, instrumentist.

Prine de căldură au fost cuvintele rostite de muncitorul Olanu Gheorghie, care a arătat că niciodată artiștii Operei de Stat nu trebuie să se declare mulțumiți cu ceea ce au învățat, ci trebuie să muncescă cu perseverență pentru a face din arta lor o armă din ce în ce mai eficace în lupta pentru pace și socialism.

Adunări generale asemănătoare au mai avut loc Vineri după amiază la: România Liberă, Gloria, Institutul Prof. Dr. C. I. Parhon, U.S.I.C., Spitalul Elias, Banca de Investiții, Tehnica Lemnului, Glucoza, Sovromnaltel, Sovromsagurări, Cercul 2, Restaurantul Kisselef, Electroparataj I, 21 Decembrie, Biruința, F.R.B. Uzinele Populare I, Cosmetica 17, Mobila Populară IV, Cercul 20, Cercul 19, Drita, Radio popular, Fabrica de Ace, Sportul, Textila, Spitalul Colțea, Dispensarul Nr. 8, Steaua Rosie, Tehnomacina, Viforul, Stăruința, Industria Plusului, Tesătoarele Reunite, etc. (Agerpres).

Curcurele A. R. L. U. S. își aleg delegații pentru conferința subfilialei A. R. L. U. S.

Alegerea delegaților la conferința subfilialei constituit pentru membrii Cercului ARLUS dela Opera de Stat un minunat prilej de manifestare a recunoștinței pe care o poartă Uniunii Sovietice. El și-a exprimat bucuria de a invita din experiența artiștilor sovietici, experiența pe care le-a împărtășit-o maestrul de balet Ivan Vasilevici Kurliov, dela Teatrul „Stanislavski și Dancenko” din Moscova, și pictorul scenograf Pissarev. Și toți își amintesc și utilizează învățămintele maestrului de balet Seda Vasileva-Sircizian dela Opera din Eravan, care a muncit alături de el la monlarea baletului „Fântâna din Bacchi serai”.

Curcurele A. R. L. U. S. își aleg delegații pentru conferința subfilialei A. R. L. U. S.

Un document de mare însemnătate internațională

Cu deosebită bucurie și satisfacție salută poporul român declarația comună a guvernului Republicii Populare Române și a guvernului provizoriu al Republicii Democratice Germane, cât și semnarea acordului de colaborare culturală, a acordului de colaborare tehnico-stiințifică și a protocolului asupra finanțării cheltuielilor necomerciale încheiate între cele două țări.

Declarația comună semnată la București ca rezultat al tratativelor dintre reprezentanții celor două guverne constituie un document de mare însemnătate internațională. Ea proclamă că guvernul R.P.R. și guvernul provizoriu al R.D. Germane vor depune toate eforturile pentru a apăra pacea, libertatea, independența și cultura celor două popoare, intensificând necontenit colaborarea dintre cele două țări și întărind astfel frontul mondial al păcii în fața marea Unione Sovietice.

Republica Populară Română care merge astăzi pe drumul construirii socialismului și Republica Democrată Germană care desfășoară lupta pentru unitatea și democratizarea Germaniei își înmănușează astfel forțele pentru a apăra cauza comună a omenirii, pacea, pentru a se opune cu hotărâre și în cadrul frontului mondial al păcii, planurilor criminale ale imperialismului american și a englezilor de provocare a unui nou război.

Acest lucru are o semnificație deosebită, mai ales pentru că el coincide cu zilele în care Uniunea Sovietică a propus Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite un program real de înlăturare a primejdiei de război și de instaurare a unei păci traice, care este un adevărat standard de luptă al întregii omeniri progresiste. Guvernurile noastre sprijină astfel prin documentele semnate și traducerea în viață a acestor propuneri.

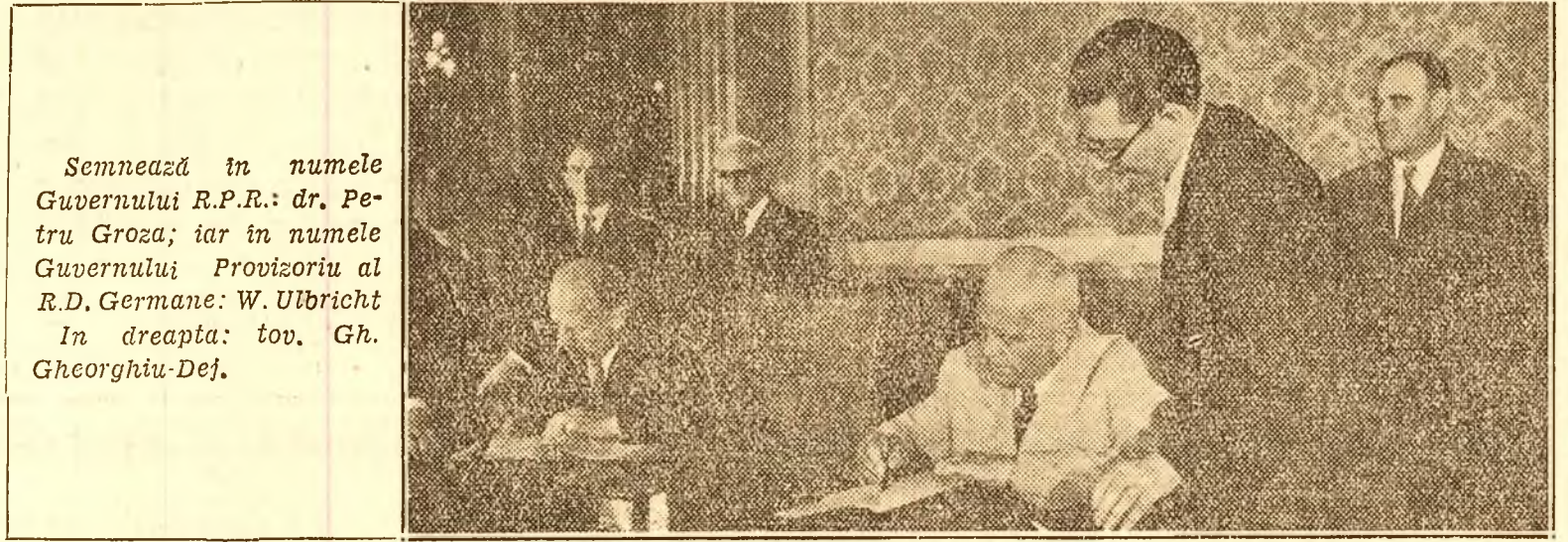
Acordurile dintre guvernul țării noastre și guvernul Republicii Democratice Germane sunt o nouă barieră pusă în calea atățătorilor la război, în calea planurilor lor de extindere a agresiunii din Coreea, de pregătire a războiului în Europa și în întreaga lume. Aceste planuri au ca bază principala în Europa, Germania Occidentală. Aci imperialismul american-anglo-german creează un focar de agresiune împotriva Uniunii Sovietice și împotriva țărilor pasnice, inclusiv Republicii Democratice Germane și țării noastre. Recenta declarație dela New York a ministrilor de externe ai Statelor Unite, Angliei și Franței este un monstruos document care desvăluie cu claritate gândul plan al atățătorilor la război de a merge înainte pe calea desembrării Germaniei, de a face din Germania Occidentală un mare arsenal al coaliției agresive atlantice, de a reinvia Wehrmachtul negru al lui Hitler ca armată de mercenari americani, folosind drept comandanți ai acestei armate pe cei mai săngeroși criminali de război ai Reichului hitlerist. Popoarele lui Reichului se ridică cu hotărâre împotriva acestui plan criminal.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat de țara noastră cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară din Europa sunt menite să preîntâmpine toamă acest pericol. În lupta lor pentru mobilizarea și păcii, Uniunea Sovietică și țările de democrație populară au alături înșiși poporul german, reprezentat prin Republica Democrată Germană.

Declarația comună a guvernului Republicii Populare Române și Republicii Democratice Germane condamnă politica puterilor imperialiste de intervenție în treburile externe ale altor state, de subminare a suveranității naționale a popoarelor, de desembrare a Germaniei și de transformare a Germaniei de Vest într-o bază de agresiune pentru provocarea unui nou război mondial. Declarația proclamă hotărârea celor două popoare de a duce în comun, întărind colaborarea cu Uniunea Sovietică și cu celelalte popoare iubitoare de pace, lupta împotriva acestei politici agresive a imperialismului americano-anglo-german.

Este înspere că lumina zilei că pentru ambele popoare,

Semnarea Declarației comune și a unor acorduri între R.P.R. și R.D. Germană

Semnează în numele Guvernului R.P.R.: dr. Petru Groza; iar în numele Guvernului Provizoriu al R.D. Germane: W. Ulbricht. În dreapta: tov. Gh. Gheorghiu-Dej.

Cuvântarea rostită de dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri

Domnule vicepreședinte, Domnilor miniștri, Iubiți prieteni!

Semnarea Declarației comune, a acordurilor de plăgi necomerciale, de colaborare tehnico-stiințifică și de schimb de experiențe tehnice și a acordului de colaborare culturală, încheiate între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană, constituie un eveniment deosebit însemnat pentru țările noastre.

Poporul muncitor din Republica Populară Română salută cu bucurie aceste acorduri, pentru că ele reprezintă o contribuție de seamă la întărirea legăturilor de prietenie și colaborare rodnică între țările noastre iubitoare de pace, luptătoare active în unul din cele două fronturi de luptă împotriva puterilor imperialiste, care urmăresc aservirea și distrugerea întregii omeniri pasnice.

Azi, imperialismul american și englezii, cu sprijinul sateliților lor din unele țări europene, pregătesc cu înfrigurare înarmarea Germaniei Occidentale. Ei împiedică prin teroare unificarea Germaniei și fac să renască fascismul în Germania de Vest, cu scopul de a transforma poporul german din cea parte a țării, în carne de cancan pentru puterile criminale de jaf și copleșire.

Iată de ce, alături de toate țările libere, noi considerăm că lupta pentru întemeierea unei Germanii unite și democratice este o problemă vitală nu numai pentru poporul german, ci și pentru pacea și libertatea întregii omeniri.

Primind cu entuziasm declarația cu privire la înlăturarea amenințării unui nou război și la întărirea păcii și securității popoarelor, propusă Adunării Națiunilor Unite de Uniunea Sovietică, noi considerăm această declarație ca o nouă și strălucită afirmare a politicii de pace a marii Țări a Socialismului, conduse de marele Stalin.

Neclintită în fața luptei pentru pace, Uniunea Sovietică, cerând interzicerea propagandei de război care se duce în țările imperialiste și tragerea la răspundere a violențelor, interzicerea necondiționată a armelor atomice ca armă de agresiune sau a oricărui alt mijloc de exterminare în masă a omenilor, stabilirea unui strict control internațional pentru riguroasă respectare a acestei interdicții, reducerea efectivelor militare și încheierea pactului dintre marile puteri, arată azi întregii omeniri că ea și-a găsit calea de izbăvire.

Sustinând din toate puterile noastre acest program luminos de înlăturare a primejdiei războinică, popoarele noastre consideră intensificarea luptei pentru pace ca sarcina lor principală, fiind hotărâți să depună toate eforturile pentru dezvoltarea colaborării rodnică, pentru a contribui și mai mult la lupta mareă și puternică în fața păcii, în fața careia se află Uniunea Sovietică, baștonul de nevinovății păcii, chechiașii libertății și independenței popoarelor, și marele stejar al păcii, Iosif Vissarionovici Stalin.

Trăiască prietenia dintre Republica Populară Română și Republica Democrată Germană!

Trăiască prietenia țărilor noastre cu marea Unione Sovietică și cu țările de democrație populară!

Cuvântarea rostită de Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane

Mulțumim domnule președinte al Consiliului de Miniștri Groza.

Domnilor vicepreședinți, Domnilor miniștri,

Declarația comună privitoare la colaborare, pentru întărirea păcii, cât și acordurile privitoare la colaborare economică și culturală sunt expresia raporturilor strânse, pașnice și de prietenie care s-au dezvoltat între R.D. Germană și R.P.R. și în trecut au avut loc întâlnirile între reprezentanții Germaniei și României. Acestea reprezentau însă o mișcare minoritară de capitaliști monopolizatori și mari moșieri. Astăzi, pentru prima dată, o delegație guvernamentală germană reprezentând noua Germanie democratică vizitează guvernul Republicii Populare Române. Aceasta este expresia faptelor noi și mărețe care s-au produs în viața ambelor noastre popoare, expresia faptului că ele aparțin acum familiei popoarelor iubitoare de pace, care în fața Uniunii Sovietice luptă pentru pace, democrație și progres și împotriva agresiunii imperialiste.

Felicităm sincer poporul român, care sub conducerea Partidului Muncitoresc Român în frunte cu Gh. Gheorghiu-Dej, a pornit pe calea luminată a construirii socialismului.

Noi am creat abia pe o treime a teritoriului Germaniei o bază de pace și o putere de stat a poporului muncitor, punând în acest fel o temelie sigură a luptei pentru unitatea Germaniei democratice iubitoare de pace. Prin îndeplinirea înaltă de temer a planului nostru biennial nu numai că am atins nivelul dinaintea războiului nostru, dar am dovedit întregului popor german că el poate să rezolve problemele sale vitale în țara noastră și în țara noastră.

Guvernatorii anglo-americani au luat în serviciul lor pe foștii generali fasciști și pe magnații monopolizatori, pe care îi folosesc la pregătirea războiului.

Declarația dela New York a celor trei miniștri de externe ai puterilor imperialiste înseamnă punerea față de industria de armament din Germania Occidentală în slujba planurilor de cucerire a lumii ale imperialismului american și organizarea unor trupe de mercenari germani pentru războiul american. Declarația celor trei miniștri de externe este expresia amestecului nerușinat al magnaților trusturilor și băncilor americane în chestiunile interne ale poporului german. Acești copleșitori au împiedicat prin toate mijloacele, în Germania Occidentală, libera exprimare a poporului pentru o Germanie democratică, iubitoare de pace și unită și au impus statutul Ruhr-ului, precum și statutul de ocupație care acordă guvernatorilor celor trei mari puteri

imperialiste dreptul de a hotărâ în toate problemele vitale ale Germaniei Occidentale. În aceste condiții, pacea în Germania, și în același timp în Europa, nu poate fi menținută decât prin lupta Frontului Național al Germaniei Democratice împotriva puterilor imperialiste anglo-americane și a vasailor lor din guvernul dela Bonn.

Războiul de intervenție al U.S.A. în Coreea invadă poporul german că pentru zădărnicierea planurilor criminale ale imperialismului american trebuie ca lagărul păcii să fie întărit la timp prin mobilizarea tuturor forțelor democratice, iubitoare de pace. Prezența trupelor americane, engleze și franceze în Germania Occidentală constituie o amenințare continuă a păcii. Încheierea unui tratat de pace cu Germania, și retragerea ulterioară a trupelor de ocupație, este deosebit de importantă pentru că ea este o condiție principală ale forțelor iubitoare de pace din Germania. Coreea a coreenilor și Germanii a germanilor spun-ne cu drept cuvânt poporul german.

Lupta pentru pace în Germania ne împere sarca de a răspândi adevărul cu privire la succesele poporului sovietic și la succesele în opera de reconstrucție, precum și cu privire la realizările culturale în țările de democrație populară. Avem interesul să arătăm poporului german profundele prefaceri sociale, precum și progresul operi de reconstrucție în România. Acordul privitor la ajutorul reciproc în domeniul științei și tehnicii, schimbii de informații privitoare la Planurile Cincale ale celor două țări, precum și acordurile asupra colaborării culturale reprezintă un mare progres în consolidarea legăturilor de prietenie dintre cele două popoare, care se bazează pe prietenia tratată cu Uniunea Sovietică și cu conducătorul popoarelor, înteleptul Stalin.

Declarația comună a guvernului provizoriu al R. D. Germane și a guvernului R.P.R., ca și celelalte acorduri, dovedesc întregului nostru popor german faptul în care guvernul vitoarej Germaniei unite, iubitoare de pace, democratice și independente, va încheia acorduri pe baza egalității de drepturi și recunoașterii intereselor reciproce ale popoarelor, acorduri care vor contribui la consolidarea lagărului păcii, la înflorirea economică și la progresul cultural al popoarelor.

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor vicepreședinți!

În numele delegației guvernamentale a Republicii Democratice Germane doresc să exprim din suflet recunoștința noastră pentru desfășurarea tratativelor în spiritul unei adevărate prietenii.

Trăiască prietenia traică dintre poporul german și poporul român!

Trăiască conducătorul poporului român, Gh. Gheorghiu-Dej!

Trăiască lupta comună pentru consolidarea lagărului mondial al păcii!

Trăiască prietenia traică a popoarelor noastre cu marea Unione Sovietică și cu înteleptul conducător al omenii progresiste iubitoare de pace, Iosif Vissarionovici Stalin!

Peste câteva zile se va împleni un an dela proclamarea Republicii Democratice Germane. Întâmpinând acestui act de însemnătate istorică a fost salutată cu entuziasm de toate popoarele libere și de omenii cinstiți de pretutindeni — luptători pentru pace și progres — pentru că, într-adevăr, așa cum a arătat marele Stalin în scrisoarea sa trimisă președintelui Republicii Democratice Germane, domnului Wilhelm Pieck și primu-ver care reprezintă într-adevăr popoarele și care au drept motivele de tip nou pe care le-a introdus în viața internațională Uniunea Sovietică, apărătorea păcii și libertății, popoarele și țările noastre pot să se descurce în cel mai înalt grad în lupta lor pentru pace și libertate, și în realizarea tratativelor și de felul cum se desvoltă relațiile între țările noastre.

Declarația comună a guvernului R.P.R. și a guvernului R. D. Germane, precum și acordurile stabilite între țările noastre, constă în un succes al politicii de pace a guvernului Republicii noastre, care urmărește strălucit al Uniunii Sovietice, duce o politică sinceră de pace și colaborare internațională cu toate popoarele. Documentele semnate la București vin deasemenea să se adauge acordurile încheiate de Republica Democrată Germană cu Republica Polonă, Republica Cehoslovacă și Republica Populă Ungară, acorduri care asază tot mai fermă Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană în rândurile marilor front al popoarelor iubitoare de pace.

Poporul român își va face un punct de onoare din a traduce în viață toate angajamentele asumate de guvernul țării noastre prin documentele semnate la București; el va da acestor documente o puternică bază reală, adăncind necontenit prietenia și colaborarea dintre popoarele noastre, fiind conștient că prin aceasta contribuie la înlăturarea marului front al păcii, al cămni credincios ostas este.

Declarația comună a guvernului R.P.R. și a guvernului R. D. Germane, precum și acordurile stabilite între țările noastre, constă în un succes al politicii de pace a guvernului Republicii noastre, care urmărește strălucit al Uniunii Sovietice, duce o politică sinceră de pace și colaborare internațională cu toate popoarele. Documentele semnate la București vin deasemenea să se adauge acordurile încheiate de Republica Democrată Germană cu Republica Polonă, Republica Cehoslovacă și Republica Populă Ungară, acorduri care asază tot mai fermă Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană în rândurile marilor front al popoarelor iubitoare de pace.

Poporul român își va face un punct de onoare din a traduce în viață toate angajamentele asumate de guvernul țării noastre prin documentele semnate la București; el va da acestor documente o puternică bază reală, adăncind necontenit prietenia și colaborarea dintre popoarele noastre, fiind conștient că prin aceasta contribuie la înlăturarea marului front al păcii, al cămni credincios ostas este.

Vineri dimineață la orele 10, delegația guvernamentală a Republicii Democratice Germane, în frunte cu Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, a vizitat uzinele „23 August” și „Republica”.

Vineri la ora amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri solemnitatea semnării unei declarații comune, a unui acord de colaborare culturală, a unui acord de colaborare tehnico-stiințifică și a unui protocol asupra finanțării cheltuielilor necomerciale, încheiate între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană.

Au fost de față: dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Teohari Georgescu vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Interne, I. Chinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Chivu Stoica, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul

Metalurgiei și Industriei Chimice, Miron Constantinescu, președintele Comisiei de Stat a Planificării Gh. Apostol, președintele C.G.M., N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, Al. Bărlădeanu, ministrul Comerțului Exterior, V. Madinschi, ministrul Comerțului Interior, Gr. Protopescu, ministrul Afacerilor Externe, N. Hodos, secretar al Consiliului de Miniștri, M. Bălcănescu, ministrul R.P.R. în Republica Democrată Germană, N. Melinescu, Al. Lăzărescu, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane: Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Georg Handke, ministrul Comerțului Interior, al Comerțului Exterior și Aprovizionării, Anton Ackermann, secretar de Stat al Ministerului Afacerilor Externe, Bruno Leuschner, secretar de Stat al Ministerului Planificării, Willy Rumpf, secretar de Stat al Ministerului Finanelor, Gretz Kuchhoff, conducătorul Departamentului Relațiilor Economico-Politice din Ministerul Afacerilor Externe, precum și Jonny Löhr, ministrul R. D. Germane în R.P.R., și Hermann Göck, prim secretar al Legației R. D. Germane.

Vineri dimineață la orele 10, delegația guvernamentală a Republicii Democratice Germane, în frunte cu Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, a vizitat uzinele „23 August” și „Republica”.

Vineri la ora amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri solemnitatea semnării unei declarații comune, a unui acord de colaborare culturală, a unui acord de colaborare tehnico-stiințifică și a unui protocol asupra finanțării cheltuielilor necomerciale, încheiate între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană.

Au fost de față: dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Teohari Georgescu vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Interne, I. Chinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Chivu Stoica, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul

Metalurgiei și Industriei Chimice, Miron Constantinescu, președintele Comisiei de Stat a Planificării Gh. Apostol, președintele C.G.M., N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, Al. Bărlădeanu, ministrul Comerțului Exterior, V. Madinschi, ministrul Comerțului Interior, Gr. Protopescu, ministrul Afacerilor Externe, N. Hodos, secretar al Consiliului de Miniștri, M. Bălcănescu, ministrul R.P.R. în Republica Democrată Germană, N. Melinescu, Al. Lăzărescu, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane: Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Georg Handke, ministrul Comerțului Interior, al Comerțului Exterior și Aprovizionării, Anton Ackermann, secretar de Stat al Ministerului Afacerilor Externe, Bruno Leuschner, secretar de Stat al Ministerului Planificării, Willy Rumpf, secretar de Stat al Ministerului Finanelor, Gretz Kuchhoff, conducătorul Departamentului Relațiilor Economico-Politice din Ministerul Afacerilor Externe, precum și Jonny Löhr, ministrul R. D. Germane în R.P.R., și Hermann Göck, prim secretar al Legației R. D. Germane.

Vineri dimineață la orele 10, delegația guvernamentală a Republicii Democratice Germane, în frunte cu Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, a vizitat uzinele „23 August” și „Republica”.

Vineri la ora amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri solemnitatea semnării unei declarații comune, a unui acord de colaborare culturală, a unui acord de colaborare tehnico-stiințifică și a unui protocol asupra finanțării cheltuielilor necomerciale, încheiate între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană.

Au fost de față: dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Teohari Georgescu vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Interne, I. Chinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Chivu Stoica, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul

Metalurgiei și Industriei Chimice, Miron Constantinescu, președintele Comisiei de Stat a Planificării Gh. Apostol, președintele C.G.M., N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, Al. Bărlădeanu, ministrul Comerțului Exterior, V. Madinschi, ministrul Comerțului Interior, Gr. Protopescu, ministrul Afacerilor Externe, N. Hodos, secretar al Consiliului de Miniștri, M. Bălcănescu, ministrul R.P.R. în Republica Democrată Germană, N. Melinescu, Al. Lăzărescu, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane: Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Georg Handke, ministrul Comerțului Interior, al Comerțului Exterior și Aprovizionării, Anton Ackermann, secretar de Stat al Ministerului Afacerilor Externe, Bruno Leuschner, secretar de Stat al Ministerului Planificării, Willy Rumpf, secretar de Stat al Ministerului Finanelor, Gretz Kuchhoff, conducătorul Departamentului Relațiilor Economico-Politice din Ministerul Afacerilor Externe, precum și Jonny Löhr, ministrul R. D. Germane în R.P.R., și Hermann Göck, prim secretar al Legației R. D. Germane.

Vineri dimineață la orele 10, delegația guvernamentală a Republicii Democratice Germane, în frunte cu Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, a vizitat uzinele „23 August” și „Republica”.

Vineri la ora amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri solemnitatea semnării unei declarații comune, a unui acord de colaborare culturală, a unui acord de colaborare tehnico-stiințifică și a unui protocol asupra finanțării cheltuielilor necomerciale, încheiate între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană.

Au fost de față: dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Teohari Georgescu vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Interne, I. Chinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Chivu Stoica, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul

Metalurgiei și Industriei Chimice, Miron Constantinescu, președintele Comisiei de Stat a Planificării Gh. Apostol, președintele C.G.M., N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, Al. Bărlădeanu, ministrul Comerțului Exterior, V. Madinschi, ministrul Comerțului Interior, Gr. Protopescu, ministrul Afacerilor Externe, N. Hodos, secretar al Consiliului de Miniștri, M. Bălcănescu, ministrul R.P.R. în Republica Democrată Germană, N. Melinescu, Al. Lăzărescu, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane: Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Georg Handke, ministrul Comerțului Interior, al Comerțului Exterior și Aprovizionării, Anton Ackermann, secretar de Stat al Ministerului Afacerilor Externe, Bruno Leuschner, secretar de Stat al Ministerului Planificării, Willy Rumpf, secretar de Stat al Ministerului Finanelor, Gretz Kuchhoff, conducătorul Departamentului Relațiilor Economico-Politice din Ministerul Afacerilor Externe, precum și Jonny Löhr, ministrul R. D. Germane în R.P.R., și Hermann Göck, prim secretar al Legației R. D. Germane.

Vineri dimineață la orele 10, delegația guvernamentală a Republicii Democratice Germane, în frunte cu Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, a vizitat uzinele „23 August” și „Republica”.

Vineri la ora amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri solemnitatea semnării unei declarații comune, a unui acord de colaborare culturală, a unui acord de colaborare tehnico-stiințifică și a unui protocol asupra finanțării cheltuielilor necomerciale, încheiate între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană.

Au fost de față: dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Teohari Georgescu vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Interne, I. Chinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Chivu Stoica, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul

Metalurgiei și Industriei Chimice, Miron Constantinescu, președintele Comisiei de Stat a Planificării Gh. Apostol, președintele C.G.M., N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, Al. Bărlădeanu, ministrul Comerțului Exterior, V. Madinschi, ministrul Comerțului Interior, Gr. Protopescu, ministrul Afacerilor Externe, N. Hodos, secretar al Consiliului de Miniștri, M. Bălcănescu, ministrul R.P.R. în Republica Democrată Germană, N. Melinescu, Al. Lăzărescu, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane: Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Georg Handke, ministrul Comerțului Interior, al Comerțului Exterior și Aprovizionării, Anton Ackermann, secretar de Stat al Ministerului Afacerilor Externe, Bruno Leuschner, secretar de Stat al Ministerului Planificării, Willy Rumpf, secretar de Stat al Ministerului Finanelor, Gretz Kuchhoff, conducătorul Departamentului Relațiilor Economico-Politice din Ministerul Afacerilor Externe, precum și Jonny Löhr, ministrul R. D. Germane în R.P.R., și Hermann Göck, prim secretar al Legației R. D. Germane.

Vineri dimineață la orele 10, delegația guvernamentală a Republicii Democratice Germane, în frunte cu Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, a vizitat uzinele „23 August” și „Republica”.

Vineri la ora amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri solemnitatea semnării unei declarații comune, a unui acord de colaborare culturală, a unui acord de colaborare tehnico-stiințifică și a unui protocol asupra finanțării cheltuielilor necomerciale, încheiate între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană.

Au fost de față: dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Teohari Georgescu vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Interne, I. Chinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Chivu Stoica, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul

Metalurgiei și Industriei Chimice, Miron Constantinescu, președintele Comisiei de Stat a Planificării Gh. Apostol, președintele C.G.M., N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, Al. Bărlădeanu, ministrul Comerțului Exterior, V. Madinschi, ministrul Comerțului Interior, Gr. Protopescu, ministrul Afacerilor Externe, N. Hodos, secretar al Consiliului de Miniștri, M. Bălcănescu, ministrul R.P.R. în Republica Democrată Germană, N. Melinescu, Al. Lăzărescu, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane: Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Georg Handke, ministrul Comerțului Interior, al Comerțului Exterior și Aprovizionării, Anton Ackermann, secretar de Stat al Ministerului Afacerilor Externe, Bruno Leuschner, secretar de Stat al Ministerului Planificării, Willy Rumpf, secretar de Stat al Ministerului Finanelor, Gretz Kuchhoff, conducătorul Departamentului Relațiilor Economico-Politice din Ministerul Afacerilor Externe, precum și Jonny Löhr, ministrul R. D. Germane în R.P.R., și Hermann Göck, prim secretar al Legației R. D. Germane.

Vineri dimineață la orele 10, delegația guvernamentală a Republicii Democratice Germane, în frunte cu Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, a vizitat uzinele „23 August” și „Republica”.

Vineri la ora amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri solemnitatea semnării unei declarații comune, a unui acord de colaborare culturală, a unui acord de colaborare tehnico-stiințifică și a unui protocol asupra finanțării cheltuielilor necomerciale, încheiate între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană.

Au fost de față: dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Teohari Georgescu vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Interne, I. Chinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Chivu Stoica, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul

Metalurgiei și Industriei Chimice, Miron Constantinescu, președintele Comisiei de Stat a Planificării Gh. Apostol, președintele C.G.M., N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, Al. Bărlădeanu, ministrul Comerțului Exterior, V. Madinschi, ministrul Comerțului Interior, Gr. Protopescu, ministrul Afacerilor Externe, N. Hodos, secretar al Consiliului de Miniștri, M. Bălcănescu, ministrul R.P.R. în Republica Democrată Germană, N. Melinescu, Al. Lăzărescu, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane: Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Georg Handke, ministrul Comerțului Interior, al Comerțului Exterior și Aprovizionării, Anton Ackermann, secretar de Stat al Ministerului Afacerilor Externe, Bruno Leuschner, secretar de Stat al Ministerului Planificării, Willy Rumpf, secretar de Stat al Ministerului Finanelor, Gretz Kuchhoff, conducătorul Departamentului Relațiilor Economico-Politice din Ministerul Afacerilor Externe, precum și Jonny Löhr, ministrul R. D. Germane în R.P.R., și Hermann Göck, prim secretar al Legației R. D. Germane.

Vineri dimineață la orele 10, delegația guvernamentală a Republicii Democratice Germane, în frunte cu Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, a vizitat uzinele „23 August” și „Republica”.

Vineri la ora amiază a avut loc la Consiliul de Miniștri solemnitatea semnării unei declarații comune, a unui acord de colaborare culturală, a unui acord de colaborare tehnico-stiințifică și a unui protocol asupra finanțării cheltuielilor necomerciale, încheiate între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană.

Au fost de față: dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Teohari Georgescu vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Interne, I. Chinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Chivu Stoica, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul

Metalurgiei și Industriei Chimice, Miron Constantinescu, președintele Comisiei de Stat a Planificării Gh. Apostol, președintele C.G.M., N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, Al. Bărlădeanu, ministrul Comerțului Exterior, V. Madinschi, ministrul Comerțului Interior, Gr. Protopescu, ministrul Afacerilor Externe, N. Hodos, secretar al Consiliului de Miniștri, M. Bălcănescu, ministrul R.P.R. în Republica Democrată Germană, N. Melinescu, Al. Lăzărescu, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte membrii delegației guvernamentale a R. D. Germane: Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Georg Handke, ministrul Comerțului Interior, al Comerțului Exterior și Aprovizionării, Anton Ackermann, secretar de Stat al Ministerului Afacerilor Externe, Bruno Leuschner, secretar de Stat al Ministerului Planificării, Willy Rumpf, secretar de Stat al Ministerului Finanelor, Gretz Kuchhoff, conducătorul Departamentului Relațiilor Economico-Politice din Ministerul Afacerilor Externe, precum și Jonny Löhr, ministrul R. D. Germane în R.P.R., și Hermann Göck, prim secretar al Legației R. D. Germane.

Munca de difuzare a presei trebuie radical îmbunătățită!

Difuzarea presei de partid în mase constituie veritabilă principala acțiune de educație politică și ideologică a oamenilor muncii.

Acolo unde pătrunde ziarul de partid și este citit cu atenție și regularitate, munca organizatorică și ideologică de partid este mai rodnică, conducerea de partid în toate domeniile economiei și culturii noastre se întărește. A difuza ziarele Partidului în mase înseamnă a face o legătură traică între Partid și milioanele de constructori ai clădirii socialismului în Patria noastră. Deaceia A DIFUZA BINE PRESA NOASTRĂ ÎNSEAMNĂ A ÎNTĂRI LUPTA PENTRU PACE, A DA LOVITURI GRELE DE ZI CU ZI DUSMANULUI DE CLASA.

Aceste unde nu pătrunde presa Partidului, pătrunde ușor propaganda atățătorilor la război, syonistele mininoase, acolo dușmanul de clasă își face mai ușor treaba sa fiică, loasă de subminare a regimului nostru de democrație populară. Iată de ce munca de difuzare a presei este o muncă politică de cea mai mare însemnătate.

În această muncă s'au obținut până acum unele succese. Multe Comitee de partid au înțeles să acorde atenție difuzării ziarului. Astfel, Comiteele regionale de partid Argeș și Vâlcea asigură controlul pe tera al acestei munci și în legătura cu centrele de difuzare a presei, dând îndrumări pentru rezolvarea operativă a diferitelor probleme legate de munca de difuzare. Deasemenea unele Comitee Provizorii ca de pildă cele din Arad, Lugoj, Oravița, Reșița, sprijină această muncă, urmărind difuzarea presei până la abonați.

Războiul de intervenție al U.S.A. în Coreea invadă poporul german că pentru zădărnicierea planurilor criminale ale imperialismului american trebuie ca lagărul păcii să fie întărit la timp prin mobilizarea tuturor forțelor democratice, iubitoare de pace. Prezența trupelor americane, engleze și franceze în Germania Occidentală constituie o amenințare continuă a păcii. Încheierea unui tratat de pace cu Germania, și retragerea ulterioară a trupelor de ocupație, este deosebit de importantă pentru că ea este o condiție principală ale forțelor iubitoare de pace din Germania. Coreea a coreenilor și Germanii a germanilor spun-ne cu drept cuvânt poporul german.

Lupta pentru pace în Germania ne împere sarca de a răspândi adevărul cu privire la succesele poporului sovietic și la succesele în opera de reconstrucție, precum și cu privire la realizările culturale în țările de democrație populară. Avem interesul să arătăm poporului german profundele prefaceri sociale, precum și progresul operi de reconstrucție în România. Acordul privitor la ajutorul reciproc în domeniul științei și tehnicii, schimbii de informații privitoare la Planurile Cincale ale celor două țări, precum și acordurile asupra colaborării culturale reprezintă un mare progres în consolidarea legăturilor de prietenie dintre cele două popoare, care se bazează pe prietenia tratată cu Uniunea Sovietică și cu conducătorul popoarelor, înteleptul Stalin.

Declarația comună a guvernului provizoriu al R. D. Germane și a guvernului R.P.R., ca și celelalte acorduri, dovedesc întregului nostru popor german faptul în care guvernul vitoarej Germaniei unite, iubitoare de pace, democratice și independente, va încheia acorduri pe baza egalității de drepturi și recunoașterii intereselor reciproce ale popoarelor, acorduri care vor contribui la consolidarea lagărului păcii, la înflorirea economică și la progresul cultural al popoarelor.

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor vicepreședinți!

În numele delegației guvernamentale a Republicii Democratice Germane doresc să exprim din suflet recunoștința noastră pentru desfășurarea tratativelor în spiritul unei adevărate prietenii.

Trăiască prietenia traică dintre poporul german și poporul român!

Trăiască conducătorul poporului român, Gh. Gheorghiu-Dej!

Trăiască lupta comună pentru consolidarea lagărului mondial al păcii!

Trăiască prietenia traică a popoarelor noastre cu marea Unione Sovietică și cu înteleptul conducător al omenii progresiste iubitoare de pace, Iosif Vissarionovici Stalin!

Difuzarea presei de partid în mase constituie veritabilă principala acțiune de educație politică și ideologică a oamenilor muncii.

Acolo unde pătrunde ziarul de partid și este citit cu atenție și regularitate, munca organizatorică și ideologică de partid este mai rodnică, conducerea de partid în toate domeniile economiei și culturii noastre se întărește. A difuza ziarele Partidului în mase înseamnă a face o legătură traică între Partid și milioanele de constructori ai clădirii socialismului în Patria noastră. Deaceia A DIFUZA BINE PRESA NOASTRĂ ÎNSEAMNĂ A ÎNTĂRI LUPTA PENTRU PACE, A DA LOVITURI GRELE DE ZI CU ZI DUSMANULUI DE CLASA.

Aceste unde nu pătrunde presa Partidului, pătrunde ușor propaganda atățătorilor la război, syonistele mininoase, acolo dușmanul de clasă își face mai ușor treaba sa fiică, loasă de subminare a regimului nostru de democrație populară. Iată de ce munca de difuzare a presei este o muncă politică de cea mai mare însemnătate.

În această muncă s'au obținut până acum unele succese. Multe Comitee de partid au înțeles să acorde atenție difuzării ziarului. Astfel, Comiteele regionale

V. MAIAKOVSKI Corespondentul satesc*)

(Fragment)

Traducere de A. Toma

Corespondenți din sate, viteji corespondenți.
Vă paște ura, moartea, — dar zilnic, vigilenți,
Doși vrsun tălhar de răpă, de-ar fi cât un zdrăhon,
Cu căpeșelul strânic al bontului creion.

Cu șesot la ureche, cei prinși în stat buimaci:
„Știi, Vanka-i cel ce scrie!” Și banda de culaci
Fiiși pe după casă pândesc, ascund pistoai,
Fierb, clătâimindu-și colții ca lupii după oia.

Mi l-au ajuns spre noapte prin bezele pădurii,
„Psi! Vine Vanka, vine!” scârnesc în chibaburii,
„Ha, una doar cu barda! — răd ei — și aliluia:
El n'o să se mai vâre în treaba nimănuia!”

Greu și cu spini vi-i drumul, corespondenți din sate.
Dar zilnic vă dau slavă seșoși de dreptate
Și vă clesc săracii și toți cei în nevoi,
Umilii, obidiți cei răzbuțai de voi.

Boğatu-i crunt și dușman, dibaci asupraitor,
Dar nu mai sunt azi tonții să rabde lanțul lor.
Creionul vostru este mai sigur ca o armă —
Se'mplănuți baionetă sau e obuz ce stărnă.

* Această poezie a fost scrisă de marele poet sovietic Maikovski în perioada anilor 1922-1925 când în Uniunea Sovietică încă nu fusese lichidată clasa exploatarea, când în satele sovietice avea loc o luptă de clasă înverșunată și în forme din cele mai ascuțite — luptă în care corespondenții satești ai presei comuniste jucau un rol însemnat, demascând ticăloșile chibaburilor, mobilizând pe țărani muncitori la lupta desfășurată sub conducerea Partidului Bolșevic împotriva exploatareii chibaburești.

Să fii corespondent

de Veronica Porumbacu

Să fii corespondent, e-un loc de frunte
în oastea proletară. Stai la post:
ești ochi, urechi — și mâini ca să frământ
plămăda nouă, noul vieții rost.

Să fii corespondent, ești vocea vie
a miilor de noi inovatori;
scriind, tu faci al tuturor să fie
Isvorul nesecatilor lor comori.

Un Hoțea năințând pe brânci în mine,
în Iulie trimite-un rând de preț:
— „Trăim de azi în anul care vine,
c'om dat de-un calendar mai îndrăzneț!”

Tovarășe, tu smulge-ți orice teamă
din suflet, și asvârle-o peste prag.
Să fii corespondent — fi-e scriul armă:
s'o mână cu bătrânul Vereseog

ce taie la Canal nu numai cremeni,
ci firele urzite de vîrjmaș.
Tovarășe, cu el să-ți vrei asemeni
cuvântul scris: și drept și pățimas.

Să fii corespondent — aduci lumină,
și arzi să aperi ceea ce e drept.
Ce-l putred, vechi, un rău din rădăcină,
prin scrisul tău făpș le iei în piept!

Să fii corespondent — tu împreună
cu toți ceilalți te strădui și clădești.
Dar fii desleptătorul care sună
și asprele muștrăni tovarășești.

Nimic nu-ți scapă. Astăzi mai încet e
tovarășul atât de harnic ei?
Prin scrisul tău să-ți ceri să nu-l îmbete
în toamnă, o izbândă din Priar.

Vin picuri ce au urme de uleiuri,
transcrise pe geșunchi lângă motor,
și altele țâșnind din minereuri
filonul lor bogat și arzător.

Dar uneori o simplă cifră seacă
sau grafice n'trecute ne-ai trimis,
Cum uiti că dedesubtul lor se-adaună
bătăi de inimă, oameni, gând și vis?

Știi cât de hăituite alțădată
făceau corespondențele ocol?
Primea Șcânteia știea'nțăzârlă,
pe viscole urând în rostogol!

— „Un pod fu aruncat de noi în cer...”
— „Pe Sârba Filimon l-au împuscat...”
Și strigătul de luptă, nu de vaer,
creștea în scrisul nostru necurmat.

Scriam, noi comuniști, în vâltoare,
scriam și-atunci când n'aveam adăpost.
tovarășii scriau din închisoare.
„Nimic nu vom uita din câte-au fost.

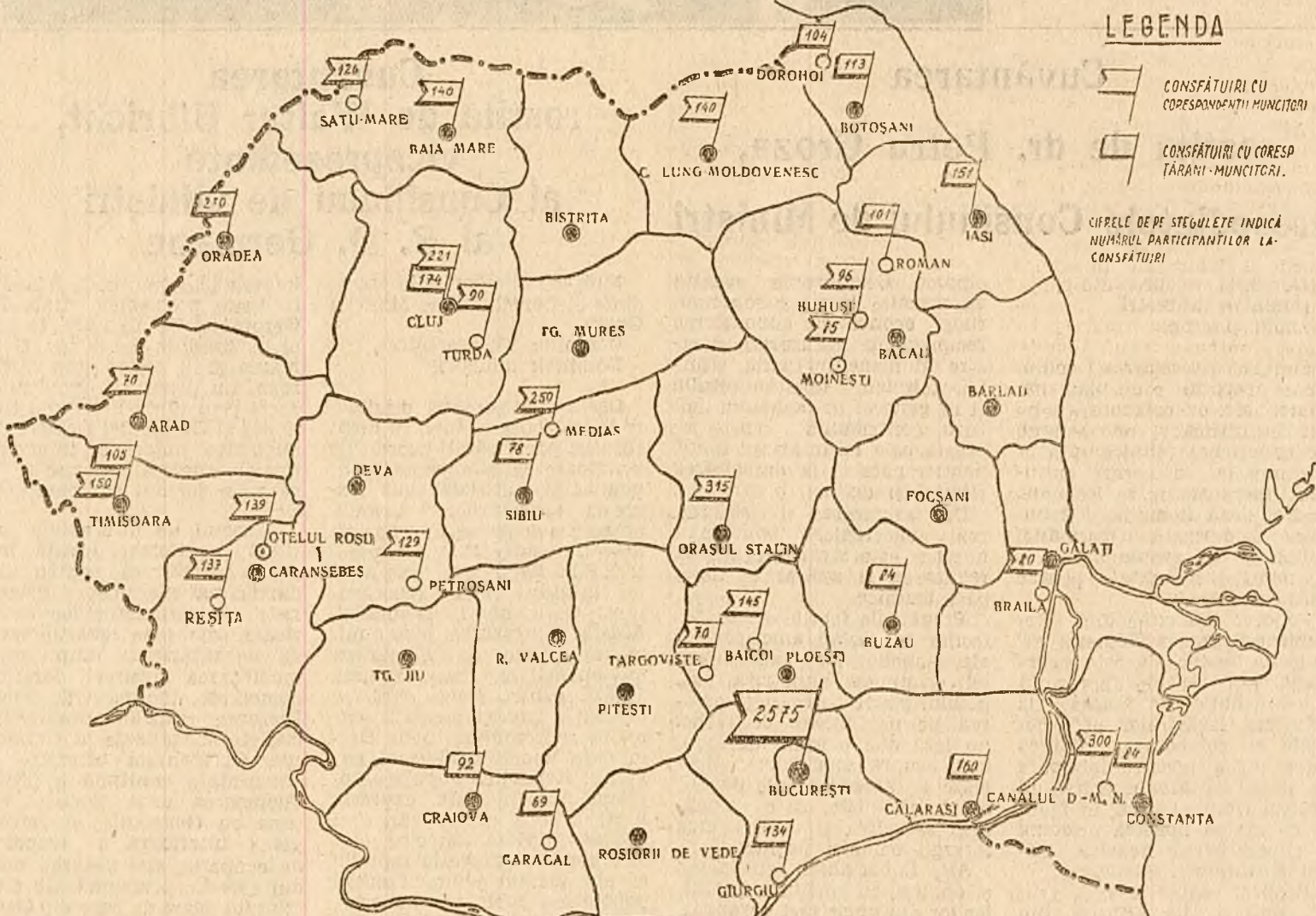
Dar azi când răsoim trei-patru pagini,
știm bine: niciodată, nici-un lanț
nu poate-opri puterea fără margini,
răspunderea de vajnici comandanți

ce fără epoleți cu fir pe umăr,
oștiri de gânduri duc pe-un drag pământ
„Pe voi corespondenții fără număr,
în versurile mele azi vă cânt!

...Cred că noi am ajuns în perioada când una din pârgurile principale în acțiunea de îndreptare a muncii noastre de construcție... în acțiunea de scoatere la iveală a lipsurilor noastre și, prin urmare, a îndreptării și îmbunătățirii muncii sovietice, pot să devină corespondenții muncitorilor și corespondenții satești. Poate că nu toți înțelegem aceasta, dar pentru mine este limpede că tocmai dela acest capăt trebuie să începă îmbunătățirea muncii noastre. Acești oameni simțitori care ard de scânteia adevărului, care doresc să dea totul pe față... care doresc să îndrepte cu orice preț lipsurile noastre, oameni care nu se tem de gloante — iată oamenii care după părerea mea, trebuie să alcătuiască una din pârgurile principale în acțiunea de desvăluire a lipsurilor noastre și de îndreptare a muncii noastre în construcția de partid și sovietică la fata locului.

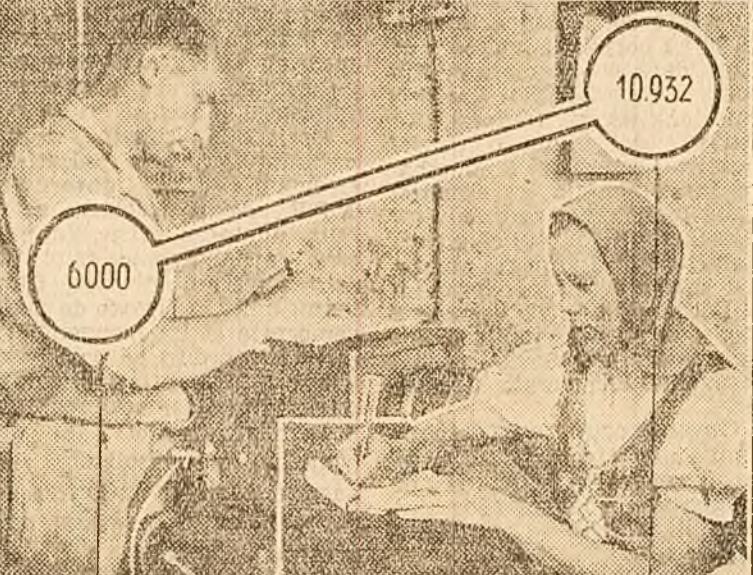
— 1925 —

Constăturile redacției „Scânteii” cu corespondenții și cititorii

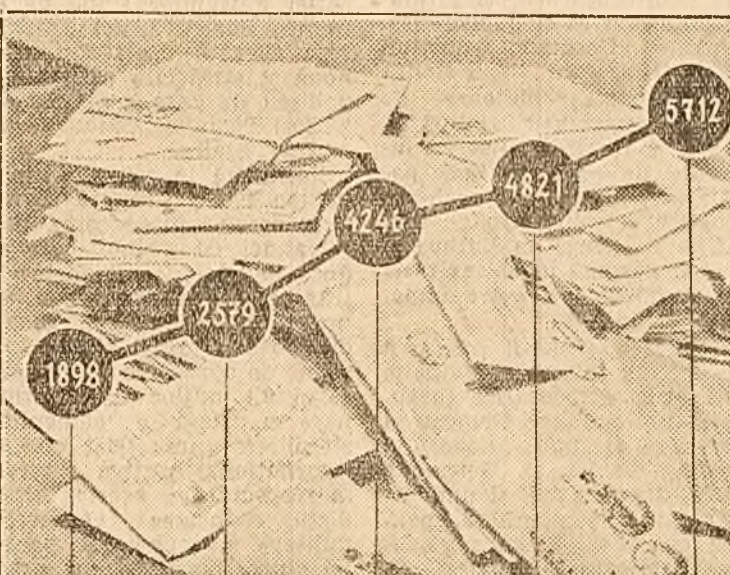

Experiența glorioasă a presei sovietice arată că redacția unui ziar comunist trebuie să fie permanent preocupată de creșterea și înălțarea legăturilor sale cu masele. Una din formele cele mai rodnice de legătură este constăturile cu cititorii și corespondenții. Priviți horia: aproape în toate regiunile au avut loc constăturile ale redacției „Scânteii” cu corespondenții și cititorii săi.

Crește mereu numărul corespondenților și al scrisorilor adresate „Scânteii”

Dela o zi la alta crește numărul celor care scriu „Scânteii”. Această creștere este expresia așezării și încrederii crescânde a oamenilor muncii dela orașe și sate în Partidul clasei muncitoare și în Organul său Central.

Sutele de scrisori care sosesc zilnic la „Scânteia”, grăiesc despre succesele oamenilor muncii în construcția socialistă, despre noua atitudine față de muncă, despre fapte de vitejie și eroism în producție, despre patriotismul înflăcărat al clasei muncitoare.

Vom purta cu cinste numele „Scânteii”

Gospodăria noastră colectivă va pe care am înființat-o la 5 Martie anul acesta poartă numele zărilor noastre dragi, Gyganul Central al Partidului „Scânteia”.

Atelaje aveam puține, abia 4 perechi de boi, 2 cai și 3 vâci. Creșterile cele mai mari le-am întâmpinat în organizarea muncii în scoaterea zărilor-muncă. Se făceau greșeli. Unii dintre brigadierii, ca de exemplu Bulea Vasile, erau prea „darnici” la scoaterea zărilor-muncă, adică treceau oamenilor mai multe zile-muncă decât făcuseră. Aceste se întorea în spre pagăba gospodăriei și deci a noastră a tuturor.

Presă de partid, îndreptarul muncii de partid

Din articolele reproduse de presa noastră, în frunte cu „Scânteia”, din glorioșul ziar bolșevic „Pravda”, noi am putut sorbi direct din experiența Partidului Comunist Bolșevic. Tov. Buhus, de pildă, din secția Propagandă și Agitație a Comitetului Regional și-a întocmit un caiet anume pentru extrase din articolele reproduse după „Pravda”.

Pe baza învățăturilor desprinse din articolul reprodus din „Pravda”, Organizația de partid conduce învățământul de partid, noi am reușit să îmbunătățim munca de propagandă într-o serie de organizații de partid să ridicăm numeroși propagandști noi, ca tovarășii Stegariu N. dela întreprinderea „Brainer Bels” Rodriuan Ștefan dela C.F.R. etc.

Organul Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești, „Pentru pace trăinică, pentru democrație populară” ne este deosebit de interesant. Citirea acestui ziar ne lărgeste orizontul nostru politic, făcându-ne să înțelegem mai bine propriile noastre probleme, în lumina problemelor internaționale, îmbogățindu-ne cu experiența Partidelor Comuniste și Muncitorești din toate țările lumii. Iată de pildă articolul de fond „Să lărgim prin țările noastre baza de masă a mișcării partizanilor păcii” apărut în Nr. 28 (88) din 14 Iulie 1950 ne-a ajutat să ne clarificăm pe-erme sarcinile în lupta pentru pace, și să acordăm un sprijin mai puternic Comitetelor de luptă pentru pace din cartiere și dela sate, în care a fost atras un mare număr de femei, tineri și intelectuali. Citind regulat „Pentru pace trăinică, pentru democrație populară” am putut să ne așezăm seama și mai mult de faptul că lupta pentru pace este strâns legată de lupta împotriva cilicilor lui Tito. Am folosit mijloace variate pentru a arăta adevărata față a călăului poporului iugoslav „Tudor Vladimirescu” din comuna Hărman, ca și în multe alte părți din reion de pildă s'au organizat vitrine cu caricaturi anti-titoiste.

Conducerea de partid — condiție a necontenitei îmbunătățiri a presei de partid

Sfârșit după cum spunea Lenin, nu celor zece mii din păbură de sus, care se plictisesc și stăpânesc de obicei, ci mii de oameni ai muncii pe care-i organizează și-i mobilizează la luptă în jurul Partidului pentru triumful socialismului, presa de partid are ca însăși esența și principii de bază ai organizării întregii ei activități SPIRI- TUL DE PARTID. Aplicarea principiului spiritului de partid în presă este o activitate a presei să facă parte integrantă din munca Partidului, ca ziarul de partid să fie organ al direcției organizației de partid, sub conducerea și controlul acestora.

În condițiile actuale ale construcției socialismului, când sarcinile sunt mai mari și mai complexe, în condițiile în care noi muncitori și muncitoare trebuie să realizăm o cât mai bună conducere a presei de partid.

Plină de încredere este în această privință experiența fostilor Comiteți județeni de partid.

Multe din fostele Comiteți județeni de partid s-au preocupat în mod sistematic de conducerea activității ziarului local, îndrumându-le să se dea seama de problemele cele mai importante ale politicii Partidului, precum și chestiunile cele mai arzătoare pentru viața regiunii. Așa a făcut, de pildă, fostul Comitet județean de partid Prahova, care, pentru a asigura o bună orientare politică a ziarului local, săptămânalul „FLAMURĂ PRAHOVEANĂ”, a organizat o cercetare sistematică cu redacția a hotărârilor și direcțiilor de partid și i-a trasat în mod sistematic sarcinile. Redactorii responsabili sau alți membri ai redacției erau chemați să participe la sesiunile Comitetului județean, sau la sesiunile de analiză a muncii de partid din diferite sectoare. Astfel, ziarul a dus la luptă puternică pentru sporirea producției și productivității muncii la șchelele potirilor. Rolul organizator al ziarului „Flamura Prahoveană” s-a manifestat în mod deosebit în campania dusă de el pentru introducerea evidenței zilnice operative a prețului de cost. Ajutat și îndrumat de Comitetul județean de partid, ziarul a devenit la rândul său un puternic ajutor pentru Comitetul de partid, un adevărat centru de muncă politică și organizatorică în sânul maselor.

Experiența fostului Comitet județean Iași în privința ziarului „LUPȚA MOLDOVEI” vorbește desăvârșit din plin despre necesitatea conducerii de către Partid a ziarului, pentru o bună orientare politică. Strângerea legăturii dintre Comitetul de partid și conducerea ziarului a ajutat redacția „Lupci Moldovei” să-și lichideze o serie de lipsuri manifestate într-o vreme, ca trairarea întregii societăți de o campanie și nu ca o metodă permanentă de mărire a productivității muncii, subaprecierea acțiunilor întreprinse de Comitetul Provizoriu pentru refacerea orașului etc.

Urmasul directivelor Comitetului județean de partid, ziarul a reușit să dea seama de problemele luptei pentru pace în condițiile sale, arătând contribuția pe care o poate aduce în această luptă fiecare om cinstit, demascând cu

combativitate sporită urzilele criminale ale dușmanului de clasă interna și ale imperiaștilor americani și englezi.

Odată fixată linia politică a ziarului și trasate sarcinile, Comitețele de partid trebuie să treacă mai departe, în munca de conducere a presei, la controlul sistematic asupra felului în care sunt aduse la îndeplinire sarcinile trasate, trebuie să analizeze sistematic conținutul materialelor, să se intereseze de organizarea muncii în redacție. Fără această linie politică stabilită și cele mai juste directive sunt în primejdie să sufere pagube serioase. Față de pilda cazului fostului Comitet județean de partid Cluj care s-a multumit în ceceas privește munca de conducere a presei, cu confirmarea planului de lucru pe trei luni ai redacțiilor celor două ziare „LUPȚA ARDEA-LULUI” și „GAZAG”.

Dar câte lucruri noi, câte acțiuni noi nu s-au juit în aceste 3 luni? Ziarul s-a rupt în bună măsură de vată. Pe de altă parte, artelele apărite în acest timp au fost pline de combativitate, în repetate rânduri redacțiile ziarului au dat dovadă de lipsă de vigilență, în munca celor două redacții s'a uitat un spirit mic burghez. Dar despre toate acestea fostul Comitet județean de partid nu știa. Trăgând învățăminte din lipsurile sale, biroul Comitetului județean de partid a luat în considerare măsurile să organizeze controlul asupra activității ziarului, să dea seama periodic prezentate de redacțiile responsabile sau de alți redactori în fața biroului Comitetului județean, analiza din nou în redacție a muncii unui anumit resort.

O sarcină de cea mai mare importanță a conducerii de partid a presei, este folosirea ei pentru educarea oamenilor, muncii în spiritul moralei noi proletare, în spiritul vigilenței revoluționare și al combaterii fără cruțare a dușmanului de clasă și a inamicilor lui oriunde s'ar manifesta. Un rol deosebit îl are în această privință mărirea așteptărilor și autorității.

Comitețele de partid trebuie să îndrume astfel presa, înca de la început să asigure acțiunile muncitorilor, tărânilor muncitori, intelectualiilor. Deaceia Comitețele de partid trebuie să vegheze ca activul de corespondenți de pe lângă fiecare redacție să se lărgească mereu, ele trebuie să ajute redacțiile la recrutarea și alegerea corespondenților, să îndrumeze și să sprijine organizarea muncii de ridicare a nivelului lor politic și cultural, de ridicare a calificării lor de corespondenți. Comitețele de partid trebuie să ia măsuri pentru a crea la organele economice și administrative înțelegerea justă a însemnății sociale și politice a misiunii corespondenților din câmpul muncii. Ele trebuie să întărească lupta împotriva diferitelor forme de persecutare a corespondenților.

Lupta pentru a ridica conducerea partidului a presei de partid pe o treaptă superioară este condiția principală pentru ca ziarul să-și îmbunătățească conținutul, pentru ca ele să-și poată îndeplini din ce în ce mai bine nobilul lor misiune de educare politică a maselor și de organizare și mobilizare a lor în lupta pentru construirea socialismului.

luat atitudine nici atunci când au fost puși în fața unor cazuri de atitudine împaciunitoră față de chiaburi, a membrilor unor Comitețe Provizorii!

Cum se explică aceste grave lipsuri în munca ziarului „Lupătorul Bănățean”? În primul rând prin slăbă, aproape de inexistență conducere a lui de către fostul Comitet județean de partid. În timp de un an jumătate problemele presei nu au fost luate în discuție decât o singură dată de biroul fostului Comitet județean și atunci pe lângă întregul colectiv operativ, membrii fostului Comitet județean nu s'au preocupat decât de articole pentru ziarul local, și de cele mai mult erori nici nu-i căutau. A fost doară un secretar, care a fost Secretarul de Propagandă și Agitație tov. Gherer care arătat că sunt prea ocupați cu probleme „mai importante”, ca să se mai ocupe și de presă. Dar dacă ziarul s'ar fi sprijinit pe un activ larg de corespondenți, dacă și organizat un larg schimb de experiență în județ, dacă ar fi scos cu curaj la iveală lipsurile și slăbiciunile în muncă, care nu ar fi dat un avertisment în „colțurile a înșiră problemele „mai importante” care absorbeau fostul Comitet județean? Atitudine, indiferență față de presă, subaprecierea ei nu are nimic comun cu învătarea, leninist-stalinistă, cu linia Partidului.

Comitețele de partid trebuie să dea dovadă de cea mai mare grijă atât în recrutarea cadrelor pentru munca de presă, care trebuie să fie dintre membri de partid cel mai buni, și mai de toate, cât și în creșterea și educarea lor politică și ideologică. Ele trebuie să asigure redacțiilor o compoziție socială sănătoasă, cu o puternică bază proletară, aceasta fiind o condiție esențială pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al presei de partid.

Da, oricât de bine alcătuită ar fi redacția unui ziar, ea nu poate să facă față singură sarcinilor sale. Presa de partid, care are la bază legătura cu masele, este de neconcepț fără un larg activ de ajutorare din afara redacției — corespondenți din rândurile muncitorilor, tărânilor muncitori, intelectualiilor. Deaceia Comitețele de partid trebuie să vegheze ca activul de corespondenți de pe lângă fiecare redacție să se lărgească mereu, ele trebuie să ajute redacțiile la recrutarea și alegerea corespondenților, să îndrumeze și să sprijine organizarea muncii de ridicare a nivelului lor politic și cultural, de ridicare a calificării lor de corespondenți. Comitețele de partid trebuie să ia măsuri pentru a crea la organele economice și administrative înțelegerea justă a însemnății sociale și politice a misiunii corespondenților din câmpul muncii. Ele trebuie să întărească lupta împotriva diferitelor forme de persecutare a corespondenților.

Lupta pentru a ridica conducerea partidului a presei de partid pe o treaptă superioară este condiția principală pentru ca ziarul să-și îmbunătățească conținutul, pentru ca ele să-și poată îndeplini din ce în ce mai bine nobilul lor misiune de educare politică a maselor și de organizare și mobilizare a lor în lupta pentru construirea socialismului.

Ada Gregorian

La începutul primăverii, sub norii plumburii, când am văzut pentru prima oară șantierul, era o întindere largă, cu adânciri, cu movile, presărată cu câteva clădiri; și puține semne se vedeau din ce avea să fie. Azi, sub soarele încă puternic primăverii de afară ce se ridică de sub roțile camioanelor se văd șantierul care au început să se închege; asmeni unui urias ce se trezește, clădirea imensă a șantierului de ciment, coloanele și arcadele bolite ale porticurilor, ochițele, incrustările de motive naționale (oate atât de dragi poporului muncitor din țara noastră).

Cum era și firesc, oamenii lor care-o înalță, le e din ce în ce mai drag. Mulți au venit pe șantier fără să vadă lămpede țelu muncitorilor; erau numai să muncească în construcții, și treptat i-a cuprins din ce în ce mai puternic avântul înfaptirii acestei clădiri minunate, podoabă a Bucuriei țării și a țării întregi.

Așa a fost cu Rizu Pericle, muncitor agricol până mai ieri exploatat de moșieri, proprietari de ferme și chiaburi. În primăvară, au venit în șantier unde lucra, agitatori dela Șerutul Liber, muncitori care lăpăsesc „Șantierul”. Vorbeau lămpede, hotărât, înfăcșurat. Rizu vroia pe atunci să plece pe vatra șantierului. Dar s'a răzgândit. Va lucra pentru Casa Șantierului și modest, tăcut, dar plin de vorbă, și-a lăsat balta chiaburii și a venit la București, ca simplu săpător. Pe atunci șantierul era cum am spus mai înainte: terenuri goale, noroale adânci, vagoane cu materiale...

Rizu Pericle săpa neobosit, repede, temeinic. În curând, i s'a încredințat o echipă — i-a învățat pe tovarășii lui de lucru cum să-și organizeze bine muncă, și a ajuns astfel în August să termine planul pe întreaga lună în ziua de cincisprezece!

— Păi noi facem Casa Șantierului, spune zâmbind cu înfăcșurată înțelegere și răbdare la șantier. Nu s'a răzgândit să plece pe vatra șantierului, și a rămas în șantier de la început până la sfârșit — o bună parte din munca de construcție a fostă primăvară.

Între-avânt, el dă ceva mai mult. Felul lui simplu și cam retras nu-l lasă să spună ce anume; dar toți cei ce muncesc cu el știu, și învață de la el să facă la fel: să pună toată căldura, toată patima inimii lor în această muncă fără preget.

Asta îl face să se lupte cu greutate, cu deprinderile vechi și să le învingă. Greutăți au fost la mărirea randamentului săpătorului. A trebuit muncit și luptat, ca să fie adaptate metode noi de muncă, unele noi. Dar Rizu

hitecturii socialiste — minunatele „clădiri înalte” dela Moscova — proiectul „Casei Șantierului” nu este totuși o copie a lor, ci o creație autentic națională, căci el îmbină, așa cum ne învață realismul socialist, proeurile și aspectul de clădire a vitorului, cu cele mai caracteristice și mai nobile tradiții ale arhitecturii noastre vechi românești. Ochii recunoaște cu bucurie cercurile pline de aer și de lumină, coloanele și arcadele bolite ale porticurilor, ochițele, incrustările de motive naționale (oate atât de dragi poporului muncitor din țara noastră).

Cum era și firesc, oamenii lor care-o înalță, le e din ce în ce mai drag. Mulți au venit pe șantier fără să vadă lămpede țelu muncitorilor; erau numai să muncească în construcții, și treptat i-a cuprins din ce în ce mai puternic avântul înfaptirii acestei clădiri minunate, podoabă a Bucuriei țării și a țării întregi.

Așa a fost cu Rizu Pericle, muncitor agricol până mai ieri exploatat de moșieri, proprietari de ferme și chiaburi. În primăvară, au venit în șantier unde lucra, agitatori dela Șerutul Liber, muncitori care lăpăsesc „Șantierul”. Vorbeau lămpede, hotărât, înfăcșurat. Rizu vroia pe atunci să plece pe vatra șantierului. Dar s'a răzgândit. Va lucra pentru Casa Șantierului și modest, tăcut, dar plin de vorbă, și-a lăsat balta chiaburii și a venit la București, ca simplu săpător. Pe atunci șantierul era cum am spus mai înainte: terenuri goale, noroale adânci, vagoane cu materiale...

Rizu Pericle săpa neobosit, repede, temeinic. În curând, i s'a încredințat o echipă — i-a învățat pe tovarășii lui de lucru cum să-și organizeze bine muncă, și a ajuns astfel în August să termine planul pe întreaga lună în ziua de cincisprezece!

— Păi noi facem Casa Șantierului, spune zâmbind cu înfăcșurată înțelegere și răbdare la șantier. Nu s'a răzgândit să plece pe vatra șantierului, și a rămas în șantier de la început până la sfârșit — o bună parte din munca de construcție a fostă primăvară.

Între-avânt, el dă ceva mai mult. Felul lui simplu și cam retras nu-l lasă să spună ce anume; dar toți cei ce muncesc cu el știu, și învață de la el să facă la fel: să pună toată căldura, toată patima inimii lor în această muncă fără preget.

Asta îl face să se lupte cu greutate, cu deprinderile vechi și să le învingă. Greutăți au fost la mărirea randamentului săpătorului. A trebuit muncit și luptat, ca să fie adaptate metode noi de muncă, unele noi. Dar Rizu

și atâția alții ca el au antrenat oamenii. Sub lozina lansată de Rizu: „5 metri cubi de pământ săpat de fiecare om pe zi”, oamenii au pornit la întrecere, tot mai organizat, tot mai chibzuit, ajutați de tot mai multe unelte mecanizate, mai ales benzile rulante sovietice. Și într-adevăr, s'au realizat 5 metri cubi pe zi de către fiecare om. Când s'a început din plin turnarea betonului lui Rizu Pericle și echipei sale li s'au încredințat, în mișcările mai agere, în privirile aprinse de fiacără întrecerii, a răsunat ecoul chemării lui.

Am vorbit cu Stan Marin, unul din inovatorii șantierului. Venea dela școala de alcatuire a biroului de inovatori, unde vor lucra împreună tehnicienii și muncitorii. M'a spus, vorbind despre o inovație care-l frământa și pe care o studia de multă vreme: — Ar realiza o economie însemnată de brațe de muncă... Aștept, acum să vedem probele.

Și privește visător spre hala de dimensiuni neobișnuit în care va intra rotativa gigantică care va trage „Șcaun, teia” în milioane de exemplare...

Stan Marin e un muncitor comunist. Mastru dulgher de frunte. Și pe el i-a prins puternic vîsul mîndriei Casei Șantierului și a poporului muncitor, palatul de piatră albă și roșie pe care-l zidește. Întâi a pus la punct, împreună cu Pociung Leon, podul rulant care poartă betonierele la locul dorit, deasupra cofrajelor, de fundație, economisind astfel timp și muncă oamenilor. Acum, se luptă pentru o altă inovație. A stat un timp îngropat prin seriarele unor birocrati, a fost înfășurat în seamă, și acum, în curând, o va vedea cu ochii, economisind timp și oameni — oameni de care noi avem nevoie pentru construirea păcii...

La un kilometru de șantier se întinde o tabără de căsuțe luminoase. Aici, în săli de clasă, în dormitoare curate și cantine largi, alături de sălile în care se întind șiruri lungi de mașini sovietice perfectionate, trăesc și învață încă vreo trei sute de tineri și tinere. Invale mult, și carte și practică; vor fi muncitori de o înaltă calificare, cu o mare pricepere tehnică.

în felul următor: în timp ce betoniera lucra, oamenii cu roabele de transport stăteau, așteptând. Apoi betoniera se oprea și se deșerta pe rând în roabe; treburile oprită încărcarea, stăteau și mașina și oamenii ei. Se creau timpi morți. Rezumăves a construit un rezervor de lemn, aplicat, în care betoniera se poate descărca dintr-o dată, putând fi imediat încărcată la loc. Din acest rezervor cărucoarele se pot încărea necontenit, fără a mai aștepta opririle betonierii. Betonierele lucrau cu norme mici. Rezumăves a lansat lozina: „7 metri cubi pe oră de betonieră”. Și în hurduțul înfăcșurat, în mișcările mai agere, în privirile aprinse de fiacără întrecerii, a răsunat ecoul chemării lui.

Am vorbit cu Stan Marin, unul din inovatorii șantierului. Venea dela școala de alcatuire a biroului de inovatori, unde vor lucra împreună tehnicienii și muncitorii. M'a spus, vorbind despre o inovație care-l frământa și pe care o studia de multă vreme: — Ar realiza o economie însemnată de brațe de muncă... Aștept, acum să vedem probele.

Și privește visător spre hala de dimensiuni neobișnuit în care va intra rotativa gigantică care va trage „Șcaun, teia” în milioane de exemplare...

Stan Marin e un muncitor comunist. Mastru dulgher de frunte. Și pe el i-a prins puternic vîsul mîndriei Casei Șantierului și a poporului muncitor, palatul de piatră albă și roșie pe care-l zidește. Întâi a pus la punct, împreună cu Pociung Leon, podul rulant care poartă betonierele la locul dorit, deasupra cofrajelor, de fundație, economisind astfel timp și muncă oamenilor. Acum, se luptă pentru o altă inovație. A stat un timp îngropat prin seriarele unor birocrati, a fost înfășurat în seamă, și acum, în curând, o va vedea cu ochii, economisind timp și oameni — oameni de care noi avem nevoie pentru construirea păcii...

La un kilometru de șantier se întinde o tabără de căsuțe luminoase. Aici, în săli de clasă, în dormitoare curate și cantine largi, alături de sălile în care se întind șiruri lungi de mașini sovietice perfectionate, trăesc și învață încă vreo trei sute de tineri și tinere. Invale mult, și carte și practică; vor fi muncitori de o înaltă calificare, cu o mare pricepere tehnică.

As vrea să povestesc ceva despre Alexandru și Florica Teghii, care învață la școala a ceea. I-am ales dintre mulți alți asemănători cu ei înălțate povestea lor o poveste de dragoste. Sunt tineri de tot; el are 25 de ani iar ea 20. Alexandru Teghii vorbește domol, dar holărit; Florica Teghii are un chip delicat și fraged, aproape copilăresc. Munceau împreună într-o fabrică de cărămizi din Târgu Mureș. Când s'au cerut voințarii pentru școală, ei doi, căsătorii abia de o lună, au spus că ei vor să cunoască și să lucreze la mașinile sovietice despre care au auzit atâtea minuni. Și au sosit. Tare greu a fost, la început; el nu prea știa bine românește, iar Florica deloc! Începutul vieții lor a ci-a fost o luptă cu greutate. O luptă pentru a învăța, a cunoaște școlă. Tovarășii lor i-au ajutat; Florică i s'a dat răspunderea unei grupe, ca să fie și mai îndemnată să învețe.

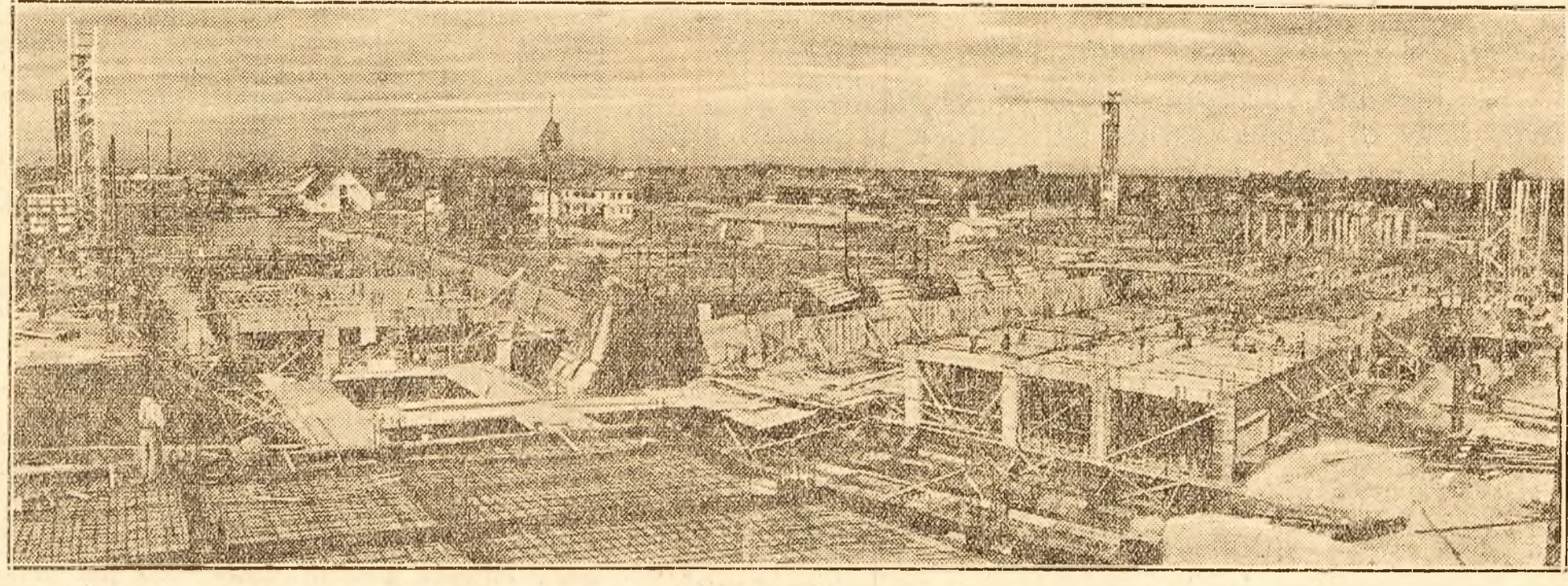
Acum sunt fericiți. De-o întreb pe Florica Teghii la ce mașină se califică, își răspunde zâmbind luminoasă: — La mașina de țeluturi; o cea mai frumoasă mașină!

Și mașinile sovietice, lucrătoare, se mișcă puternic, fără șgomet, sub mâinile ei îndemnate.

— Linolipele, de pildă, au peste 80 de inovații și îmbunătățiri care ușurează munca, față de cele care sunt acum la noi, fabricate în Apus, spunea eleva Hoștuc Elisabeta, fostă muncitoare la Șerutul Liber; și vezi în ochii ei, cum vezi ochii tuturor, admirația pentru mașinile venite de departe, dintr-o uzină de mașini poligrafice din Leningrad, mașini care dovedesc atâtea grijă de a ușura munca oamenilor...

Șantierul înalță turnuri de șchelează printre panzele de praaf ridicat de camioane; cu ochii incipului vezi acolo în văzduh, palatul uzinei, Casa Șantierului, casa presei, a cărții, casa luminii. Aici, viața clocește și își ridică zidurile, ca un fel de proclamație a puterii, curajului și siguranței omului eliberat de exploatare.

De departe, din Apus spre vitorul acesta însoțit, se târâsc ca niște serpi, norii amenințători, neguri de ură. Acolo specialiștii morții pregătesc infernabilele arme de distrugere. Dar la noi se ridică din pământ zidurile albe ale păcii, care spun limpede: noi credem în victoria păcii; noi știm că zidurile acestei coexistențe întăresc celelalte păcii; noi luptăm pentru a ne înalța mai repede și mai trainice; noi luptăm pentru pace!

Pe șantierul „Casei Șantierului”, înaintea zii cu zii lucrările — rod al subscripției milioaneilor de oameni ai muncii.

Presă sovietică demască pe atâțătorii la război

Avem în față unul din numeroasele recente ale „Pravdei”. Articolul de fond, scurt, mobilizator, ca o chemare la luptă, este intitulat: „Să demascăm pe atâțătorii la război!”. Sublinind însemnățile capitale ale acestei sarcini, „Pravda” reamintește că încă în 1946, tovarășul Stalin a arătat că de esențial lucru este pentru cauza păcii ca propagandistii războiului să fie demascăți și înfrânți! Spunea atunci marele stegar al păcii, într'un răspuns dat președintelui agenției americane „United Press”: „Este necesar ca opinia publică și cercurile conducătoare ale statelor să organizeze o largă propagandă împotriva atâțătorilor războiului și să asigure pacea, pentru ca nicio manifestare a propagandistilor unui nou război să nu rămână fără a i se opune rezistența curventă din partea opiniei publice și a presei, pentru ca astfel atâțătorii la război să fie demascăți la timp și să nu poată să abuzeze de libertatea cuvântului, folosind-o împotriva intereselor păcii”.

Presă sovietică, în frunte cu „Pravda” lui Lenin și Stalin, îndeplinește cu consecvență, cu abnegație bolșevică, cu pricepere și cu talent neegalat, această mărșă și nobilă misiune. Pentru presa comunistă de pretutindeni, pentru zărele progresiste — purtătoare de cuvânt ale frontului internațional al păcii — „Pravda” și celelalte ziare și reviste sovietice sunt exemplul structural de combativitate, de fermitate, de intranșigentă revoluționară în demascarea și înfrângerea atâțătorilor la război.

Pentru partizanii păcii din lumea întreagă, presa sovietică este purtătoare a făcliei adevărului, a ideologiei frăției între popoare, este indemna și

incurajare permanentă la luptă pentru progres și pace. Ce n'ar fi dat dușmanii omenirii, fiarele setoase de sânge, să poată păstra taina de nepătruns a completului tălhăresc pe care-l urzesc împotriva popoarelor în ciuda a ceea ce muncii, popoarele din toate țările în ce mai bine cine sunt vrăjmașii vieții și ai civilizației, ele învață să se opună cu creșcândă surzenie războiului. Pentru aceste succese ale cauzei păcii, un merit nepieritor revine presei sovietice. Fiecare informație, raport, cronică, articol de analiză, corespondență, telegramă din „Pravda”, „Bolșevic”, „Izvestia”, „Trud”, „Literaturnaia Gazeta”, „Timpurj Noi”, și alte ziare și reviste, poartă lumina necrutătoare a adevărului asupra întunecărilor uneltii ale atâțătorilor la război, fiecare este o săgeată vigoasă trasă cu inimă sigură în tabăra dușmanilor omenirii.

Oamenii muncii de oriunde ar fi ei citesc cu pasune articolele lui Ehrenburg, Simonov, Zaslavski, ca mesagii vigoase datătoare de forță în lupta pentru pace, privesc cu ură chipurile hidoase ale monstrilor omenirii, înfierați de celebra caricatură sovietică E. Eimov. Kukrișka, I. Gan și alții. Zi de zi, poporul sovietic, omenirea progresistă oștie adevărul despre lumea putredă a banului și a războiului și, în același timp, cu proceșul cu bucurie și mândrie procesul urăscii creșteri a forțelor păcii din minunatele reportaje publicate de corespondenții „Pravdei”, I. Pihov dela New-York, Rassin și Pihov dela New-York Korokov dela Berlin, și alții.

Zărele sovietice demască fără cruțare în fața opiniei publice mondiale pe atâțătorii la război, pe vătălii Wall-

Street-ului de teapa lui Truman, Churchill, Acheson, Bradley, Marshall, MacArthur. Acheson se arată în „Izvestia” într'un articol de răspuns dat cititorilor de la Șerutul Liber, în care el se laudă cu faptul că el este coproprietar cunoscut al firmei avocațiale „Kovington, Banling, Acheson și comp”, care deservesc grupele financiare Morgan, Rockefeller, Dupont. A fost multă vreme consilierul oficial al firmei „Dupont-Rockefeller Ethyl Corporation”. În interesul morganilor, Acheson dirigează politica agresivă a Statelor Unite, încercările lui de a învalui în fraze mincinoase și ipocrite această politică criminală devin tot mai inutile. Conținutul fascist al „diplomației totale” inițiate de Acheson ca pregătire a „războiului total” a fost puternic demascat în „Pravda” și alte ziare sovietice.

Într'un articol de înfrângere a invadatorilor americani în Coreea intitulat „Smintitii mânăștii de sânge”, marșalul scriitor C. Simonov a caracterizat magistratul de acest feluri turbat imbrăcat în pielea de oală. „Așa unui scriitor simonov — nu spune pur și simplu: „Punga sau vata”, ci, întindând febra revelării în pieptul omului, rostește o lungă cuvântare pe teme progresele zăvăluite și a adevăratei democrații... În caz de împotrivire, ucide, rostește din nou un sfers — de data a ceașă un panegiric, dar tot despre progres și democrație”.

Truman, Acheson, Austin Mac Arthur, Churchill, odoșii călăii ai popoarelor, lucrează

agresivitatea feroasă deslăntită de asasinii americani în lupta Coreea — atmosfera pentru exterminării în masă, cum visează trusturile imperialiste să facă în întreaga lume.

Acestul scop servesc „teoriile” savanților canibali, atât de moda astăzi în Statele Unite. În numele întregii omeniri presa sovietică stigmatizează cu fierul roșu pe aceste avocați ai asasinatului în masă. În articolele lui Fedoseev „Teoriele canibalilor contemporani” și în alte multe articole și reportaje pe aceeași temă sunt citate „oceanul” acestor ucigași ordinar și pretentii profesoral: „Foamea mondială” de Pearson și Harper, „Calea salvării” de Vogt, „Decădere și renașterea socială” de Freeman. Despre Vogt se spune: acest canibal cheamă la reducere prin orice mijloace a populației Chinei, Indiei, Africii, Americii Latine. El îndeamnă să se reducă populația Europei cu treime și chiar cu 50%. Pentru a menține fertilitatea raselor americane de stăpâni, Vogt propune sterilizarea forțată în mari proporții a oamenilor muncii, pe care a cereșugă deșertă și năpăstie „oamenii inferiori”.

Războiul de jaf și coloprire deslăntit de imperialiștii în Coreea, a „ilustrat” din plin aceste „teorii” canibalice, a demascat complet pe atâțătorii la război americani. În luarea de poziție a „Pravdei” după ce Truman a deslăntit agresivitatea din Coreea s'a arătat clar și răspicat faza nouă la care au trecut atâțătorii la război: dela pregătirea agresivității la agresivitatea făcșă. Corespondenții de presă sovietici, înfruntând riscurile sale baticeor bombardamente americane, fac cunoscut lumii întregi barbariile fără seamăn

